

Republica

După Conferința Națională a partidului din iulie, Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 20-21 noiembrie 1972 constituie unul din acele evenimente de anvergură trăit intens de întreaga noastră societate. Stilul de conducere, implicând cu necesitate o perfectă cunoaștere a realității, o înaltă capacitate de analiză și sinteză, într-o finalitate de o luminoasă perspectivă, stil inspirat și imprimat de puternică personalitate a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, prin dinamica deosebitei sale activități — acest stil a predominat și lucrările recente dezbateri privind planul de dezvoltare economică și socială a țării pe 1973.

Prin ampla expunere a secretarului general al partidului, problemele înscrise pe ordinea de zi și-au căpătat dintru început dimensiunile necesare unei aprofundate dezbateri colective, de conjugare eficientă a experienței de pe teren cu competența în domeniile respective, în cadrul determinat de concepția științifică îmbrățișând ansamblul activității la sara națională. Prevederile de plan pe anul 1973 se bazează pe realizările de până acum, potrivit posibilităților noastre materiale și umane, și răspund necesității dezvoltării accelerate a bazei tehnico-materiale a societății socialiste românești.

Față de anul precedent venitul național crește cu 9,8 la sută, producția globală industrială, sporind în 1972, cu aproape 12 la sută, iar cea agricolă cu peste 9 la sută. În primii doi ani ai cincinalului s-au obținut, față de prevederile planului o producție industrială suplimentară de circa 14,5 miliarde lei.

Asemenea constatări de ordin cantitativ implică, prin ele însele și valențe de ordin calitativ amănunțite aspecte ale dezvoltării economice.

PLENARA

noastre marcând noi pași spre nivelul de producție al țărilor celor mai avansate. Într-adevăr a sporit capacitatea industriei de a dota economia cu mijloace de producție. Industria electronică înregistrează în acești ani o creștere de 42 la sută, aparatele de măsură și control de 60 la sută, mașinile, unelte pentru așchieria metalelor cu circa 60 la sută. Produsele noi sau re-proiectate în primii ani ai cincinalului reprezintă peste 29 la sută din producția industriei constructoare de mașini; în industria metalurgică producția de oțeluri aliate, slab aliate și carbon de calitate a crescut cu circa 25 la sută față de anul 1970.

Elocvent prin el însuși, limbajul cifrelor atestă, totodată, sporuri serioase și în domeniul agriculturii. În acești doi ani recoltele de cereale au fost cele mai mari din istoria țării: 14,5 milioane tone în 1971 și aproape 16 milioane tone în 1972. Corolar: mai buna gospodărire a resurselor naționale s-a concretizat în faptul că, în acești doi ani creșterea veniturii naționale a devansat pentru prima oară creșterea produsului social, sporind, în medie, cu peste 11 la sută. Aceasta a permis realizarea unor importante acțiuni pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor muncii și, implicit, pentru înfăptuirea programului de dezvoltare accelerată a țării.

Pe asemenea baze, în condițiile unui asemenea avânt, prevederile planului de dezvoltare pe anul 1973 sînt întru totul plauzibile. Anul în care vom intra la 1 ianuarie va fi un an de cotitură în dezvoltarea economiei noastre, în îndeplinirea planului potrivit hotărîrilor Conferinței Naționale a Partidului, prin creșterea eficienței economice. Realizarea planurilor maxime ale anului 1973 creează condiții pentru o creștere a nivelului de trai mai mare decît s-a prevăzut inițial în cincinal. Cu peste 18 miliarde lei vor spori veniturile bănești ale populației din sectorul socialist. Veniturile reale ale țărănimii vor însuma, în 1973, peste 44 miliarde lei.

Secretarul general al partidului a abordat întreaga suprafață a problematicii dezvoltării economiei noastre. Expunerea a devenit astfel un îndreptar complex, al cărui spirit de încredere, potențat la veritabili parametri ai capacității de progres a poporului nostru, străbate astăzi mințile și inimile tuturor.

Instaurarea la 30 Decembrie 1947 a republicii populare, ca formă de conducere democratică a statului, reprezintă împlinirea unor năzuințe a maselor populare a unor concepții și tradiții înaintate ale reprezentanților de seamă ai gândirii progresiste care, de-a lungul istoriei, au militat pentru forme mai evolute de organizare politică a societății românești.

Ideea de republică făcea parte organică din gândirea social-politică de la noi, era componenta ideologică democratică și progresiste, afirmată în confruntarea de idei și concepții cu forțele politice retrograde.

Apărind pentru prima dată scrisă încă în inflăcăratul program al Revoluției de la 1848 care promitea „convocarea în dată a unei adunări generale extraordinare constituante alese pentru a reprezenta toate interesele sau meseriile nației și Domn responsabil ales pe cinci ani și căutat în toate stările societății” ideea de republică este preluată de către Partidul Comunist Român și încadrată în programul făuririi civilizației comuniste pe pămîntul României. La 30 Decembrie 1947, țara noastră a devenit republică. În ședința extraordinară Adunarea deputaților adoptă legea prin care se stipula: Art. 3. România este Republica Populară, iar denumirea statului român este: Republica Populară Română, prescurtat R.P.R.

Abolirea monarhiei și proclamarea republicii au marcat încheierea procesului de cucerire a puterii politice de către clasa muncitoare în alianță cu țărăniimea, deschizînd drum larg victoriilor poporului muncitor în edificarea societății socialiste.

Urmînd politica Partidului Comunist Român, statul socialist, sub forma republicii populare, a canalizat energia creatoare a poporului, hărnicia și priceperea sa, le-a îndrumat cu hotărîre către construcția socialistă. Consemnînd cuceririle revoluționare în edificarea noii orînduirii, titlatura patriei este consacrată prin — Republica Socialistă România.

Drumul parcurs de poporul român de la memorabilul 30 Decembrie pînă azi, reprezintă o întreagă epocă istorică — epoca trecerii de la capitalism la socialism. Strîns unit în jurul partidului poporului nostru a făcut din România statul socialist care s-a afirmat prin prefacerile radicale săvîrșite în acest sfert de veac. De la țara slab dezvoltată care a fost România din vremurile regimului burghezo-moșieresc s-a ajuns la dinamismul și vigoarea de astăzi, la potențialul economic în continuă și rapidă dezvoltare, la impetuoasa dezvoltare a științei și culturii, la deplina inde-

pendență și suveranitate de care se bucură astăzi poporul român.

Sub îndrumarea și conducerea partidului, statul socialist s-a consolidat continuu, a crescut rolul său constructiv și s-a lărgit baza sa socială adîncindu-se democrația socialistă. Sursa forței și tăriei regimului nostru la constituit legătura traică a partidului cu masele. Oamenii muncii au trecut prin marea școală a răspunderii colective și individuale iar simțul de răspundere, spiritul de inițiativă creatoare au fost transformate în forță a conștiinței fiecăruia, în putere emanată de la popor și pentru popor.

Astăzi, așa cum sublinia secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, în raportul prezentat la Conferința Națională a Partidului, „România depășind stadiul de țară slab dezvoltată continuă să fie țară în curs de dezvoltare” și că „într-o perioadă istorică relativ scurtă, vom reuși să depășim stadiul de țară în curs de dezvoltare, ne vom situa la nivelul țărilor dezvoltate din punct de vedere economic, asigurînd un ridicat standard de viață populației, satisfacerea cerințelor ei crescînde, materiale și culturale”.

Societatea noastră a pășit, așadar, în acel stadiu al neîntreruptei sale ascensiuni, cînd orînduirea socialistă se dezvoltă multilateral, cînd întăptuirea politicii partidului de industrializare și dezvoltare intensivă și multilaterală a agriculturii și ridicarea pe o treaptă superioară a întregii munci de conducere a vieții social-politice stau permanente în atenția conducerii partidului și statului nostru.

Suverană, independentă, liberă și prosperă, Republica Socialistă România — forma cea mai înaintată de organizare statală a societății românești — a creat condițiile propice, cadrul social-istoric al progresului societății noastre, al dezvoltării și înfloririi continue a poporului român.

Republica Socialistă România își înscrie cu un înalt prestigiu numele pe traiectoria civilizației umane, se afirmă cu demnitate între țările lumii prin succesele sale în construcția pașnică, prin activitatea constructivă în sprijinul cauzei socialismului și progresului social, al păcii și al colaborării internaționale.

Sub steagul republicii, poporul român, plin de încredere în forțele sale, își consacră energia și hotărîrea luptei pentru dezvoltarea multilaterală a patriei socialiste, înaintează pe drumul indicat de partid — cel al înfloririi națiunii, al ridicării României pe culmile înalte ale civilizației comuniste.

Patzie

*înechinaze a tuluzoz vîzstelor, lăudînd linezelea,
leagăn de veacuzi clălinal ca o cupă, în calde mîini
păzintești*

Patzie

*izbuenize luminoasă de prelulindeni zăcîtă,
faclă de mulfumize și pace*

Patzie

*pămînt al meu și gînd,
stăzuie în tine, țază, timpul dinainte, în uzme
depline și dzepte
și brațele mele se dăzuiesc viitozului, dac din dac
adus pînă la mine să-mi legene în suflet numele tău*

Patzie

*lauda venizii noastre pe lume,
țază început todilor tăzim și țază sficșit
Republică — țoșu, galben, albaștu*

CHEMAREA

adresată de Conferința Asociațiilor Studențești din Centrul universitar Timișoara

Pătrunși de spiritul de înaltă exigență, combativitate și principialitate comunistă care au caracterizat adunările generale și conferințele de dare de seamă și alegeri de la nivelul anilor, facultăților și institutelor, Centrul universitar Timișoara, dînd expresie maturității și responsabilității politice cu care au fost primite și însușite în unanimitate aprecierile și indicațiile date asociațiilor studențești de secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, cu prilejul deschiderii anului universitar și la Consfătuirea cu cadrele didactice care predau științele sociale în învățămîntul superior, în perspectiva Conferinței a IX-a a U.A.S.R., adresăm întregii studențime chemarea :

— Să ne valorificăm din plin toate resursele noastre de muncă și învățatură pentru a contribui efectiv la transpunerea în viață a programului economico-social unanim aprobat de poporul nostru — edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate ; în acest sens, să milităm pentru statornicirea în toate colectivele studențești a unui climat de responsabilitate și exigență partinică față de pregătirea noastră profesională și politică, față de formarea noastră multilaterală de specialiști și cetățeni devotați trup și suflet patriei și partidului :

— Să ne încadrăm în primele rînduri ale acțiunii decisive inițiate și conduse de partid pentru legarea organică a întregului proces instructiv-educativ de problemele producției, ale vieții, să depunem toate eforturile pentru ca activitatea noastră la cursuri, seminarii, în laboratoare, în atelierele școlărești, în unitățile economice să capete un pronunțat caracter practic, de profundă utilitate socială :

— Să orientăm activitatea de cercetare studențească spre probleme actuale și de perspectivă ale economiei noastre naționale : să ne coordonăm în acest scop activitatea politico-ideologică cu cea a organizațiilor U.T.C. din întreprinderi, creînd astfel baza încadrării noastre rapide și eficiente în viața socială a țării :

— Să folosim cele mai adecvate forme și modalități de educare comunistă, de creștere a combativității revoluționare, de aplicare fermă în activitatea noastră a prevederilor Proiectului de norme ale muncii și vieții comunistilor ale eticii și echității socialiste, de soluționarea în cadrul asociațiilor studențești a tuturor problemelor vieții studenților astfel încît delegații noștri la Conferința a IX-a a U.A.S.R. să raporteze că asociațiile studențești au răspuns prin fapte, prin acțiuni complexe aprecierilor și indicațiilor date de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Însușindu-ne ideea conferinței U.A.S. de la Universitatea București ca însăși denumirea organizației noastre să-și găsească exprimarea, caracterul ei comunist, chemăm studențimea din întreaga țară să desfășoare în perioada următoare o activitate integrată pe deplin efortului întregului popor, de ridicare a României pe noi culmi de civilizație și progres, confirmînd astfel înalta investiție conferită nouă de partid.

Conferința U.A.S. din Centrul universitar
Timișoara

Aniversare

În anii care au urcat din brazii
Să vină sărbătoarea azi
Cînd pașii-trepte-n zi deplină
Și rîurile care dau lumină
Cîntîm sub arcușurile frunții
Cîmpia patriei și munții.

Acum se-ndreaptă fiecare
Spre aurul de sărbătoare
Pe alte drumuri mai fierbinți
Spre-aceiași 'nalte năzuinți
Și stema țării-n suflet bate
În zori născuți din postumate
Iar timpul ce-l clădim în faguri
E prag de vis spre alte praguri.

Petre Dinu Marcel

Implinire

Copacul libertății zbciumat
L-ai liniștit cu marea ta putere,
El a-nflorit și rod ne-a dăruit,
Din simburile de durere cu miez de
împliniri.
Din ramul viu te-a mesterit poporul
Mereu în bătălii, spre glorie ai urcat
Prin sfat, prin fapte, împliniri
Un ideal al țării mult visat.
Acum a douăzeci și cincea oară
Copacul libertății înfloreste
Și va-nflori în fiecare an
Dînd rod bogat cu miez de împliniri.

Tubize

Doresc să fiu floare, să mă cîmpe-
nesc
Iar în marea vie a verdului să mă
contopesc

Cu gîndurile și privirile tuturor
spre fericire
Pînă cînd, devin una cu toți și cu
tine.
O slabă scinteiere, cu multe compli-
cații
Mă prinde în marea căutare
A ciudatelor alchimiei, a iluziilor.
Dar, nu...
E o cupolă la răsăritul fiecărei
ființe
Unde se schimbă totul în dragoste
Dragoste pentru cetatea OMULUI.
Apoi, dintr-o amintire momentană,
ideală
Pornim la o eternă căutare a privi-
rilor
Spre sufletul tău, al meu, al celor
Care vor să ne urmeze...
Și cînd, în hora minunilor, stră-
veche,
Ne spunem totul într-un cuvînt,
Vorbim prin simțire despre marea
iubire
Care ne mărginește între cer și
pămînt.

Cornelia Nițoiu

Zbor

Un zbor spre înălțimi
Un zbor inchipuit spre aștiri,
E zbor ameliilor, spre tărîmul bucu-
riei
Tărîm cunoscut, tărîm fără margini
Rămas în noi, în zările albastre.
Fără nori, e zborul aproape de stele
Zborul rupt de trecut.

Aurora Damian

Fișier

DARURILE TEREI

de A. COSTEA

(Ed. Ceres, 1972)

O carte despre pre-
zent și viitor în agricul-
tură.

În urmă cu milenii,
strămoșul omului de astăzi descoperea o unealtă care a revoluționat agricultura — plugul. A urmat apoi tractorul și a schimbat a doua oară această indeletnicire. Astăzi ne aflăm în fața unei noi revoluții concretizată prin automatizare, folosirea calculatoarelor electronice, a energiei atomice, a laserului ș. a.

Cum va arăta o fermă a secolului următor? O mașină electronică decide cînd sînt întrunite condițiile optime pentru însămînțat și declanșează semănătorile automate. De pe acoperișul centrului de control al fermei, antena recepționează informații de la sateliții meteorologici și de avertizare împotriva bolilor și dăunătorilor culturilor. Tractoarele, echipate cu motoare acționate

de turbine sau de către energia electrică vor fi dotate cu radiolocatoare și dispozitive electronice pentru teleghidaj. Ele vor avea puteri sporite — 150—300 CP.

Se prevede că în viitorul nu prea îndepărtat, producția de porumb la hectar să poată atinge 30 de mii de kilograme iar cea de grâu 15—20 de mii.

Găsim în lucrarea lui Adrian Costea însemnări despre agrominim: o mașină italiană care ară, grăpează, fertilizează și seamănă, în același timp; despre combaterea termică a buruienilor prin arderea hidrocarburilor, prin care se realizează importante economii față de combaterea chimică.

Mașinile zburătoare sînt folosite în prezent pe mari sprafete. Agricultura Uniunii Sovietice dispune de peste 7 mii aparate de zbor, iar cea americană de 5 mii. În Noua Zeelandă 66 la

sută din suprafața pășunilor inaccesibile mașinilor agricole se „lucrează” cu ajutorul aviației.

Veți găsi date utile referitoare la cele mai recente metode de conservare a produselor agricole, referitoare la culturile hidroponice, combaterea eroziunii solului, folosirea „fritelor” (îngrășăminte cu efect lent), folosirea energiei atomice în agricultură, selecție, automatizarea proceselor de producție în zootehnie, bioplasma, combaterea ciclonilor și a grindinei prin însămînțarea norilor cu iodură de argint.

În sfîrșit, marile realizări ale savantului american Norman Borlaug, creatorul unor valoroase soiuri de cereale.

O carte interesantă, utilă, care îndeamnă la optimism.

Mircea Goian
Asist. univ.

COLEGI ȘI COLEGE!

Reînnoiți-vă abonamentele la
revistele „Amfiteatru” și „Viața
studențească”

De la I. Mecnikov, la R. Porter și G. Edelman

(Premiul Nobel pentru medicină pe anul 1972)

Epoca actuală a omenirii impresionează prin derularea în decursul generației prezente, a unei adevărate revoluții științifice și tehnice mondiale. Aceasta se traduce și printr-o avalanșă de date, o adevărată explozie de informatică, care pare să depășească posibilitățile și limitele capacității de sinteză a omului secolului XX. Acest homo sapiens modern, privește fascinat la minunile pe care le produce el însuși, atât în tehnică cât și în știință, întocmai ca și Prometeu, după descătușarea focului.

Acest foc sublim declanșat, crează adevărate minunății în toate domeniile de activitate. Parcă timpul însăși s-a contractat încât îi este dat unui singur om să parcurgă drumul de la zepelin la rachetă spre lună, de la descoperirea microbilor la cea a antibioticelor.

Și parcă în această cursă, în această „lume efervescentă” a științei, biologia pășește cu pasul său calm, solemn, grăbită totuși și ea, forțată de ritmul colegilor ei, căroră le este atât de tributară. Manifestările ei sînt însă parcă mai profunde, mai complexe, așa după cum forma biologică de mișcare a materiei le domină și le sumează în același timp pe celelalte, pe care le încorporează structural și genetic.

Iată de ce la fiecare premiere cu premiul Nobel, interesul față de artă sau știință, se traduce prin concretul aplicării lor, în timp ce în medicină e plin de neprevăzut; se pune totdeauna problema, oare ce perspective noi va aduce ea?

Ultima premiere a fost acordată la doi cercetători, care independent unul de altul, au adus o mare contribuție la cunoașterea aproape deplină a structurii anticorpilor.

Cu toate că existența anticorpilor a fost presupusă încă în urmă cu șase decenii, totuși, abia cu totul recent imunologia, folosind microscopul electronic perfecționat, a putut să identifice prezența lor în singele circulante și să-i izoleze prin electrofereză, cromatografie, ultracentrifugare etc.

Majoritatea anticorpilor aparțin celei mai superioare categorii de proteine, numite inițial **gamaglobuline**, iar mai recent **imunoglobuline**. Aceste proteine cu funcționalități multiple, joacă un rol de o importanță covârșitoare în funcția de apărare a organismului.

Întocmai ca o mașină electronică complexă, acest superb calculator, care este organismul uman sau animal, este programat pentru a face față multitudinii de antigene cu care vine în contact.

Dat fiind că clone celulare multiple, sintetizează și proteine multiple, se impunea imperios a se cunoaște care sînt aspectele struc-

Prof. univ. emerit dr. doc. șt.

NICOLAE GLUHOVSKI

Facultatea de medicină veterinară
Timișoara

turale ale moleculei proteice care compun gamaglobulinele, proteine suport al anticorpilor și care pot explica atât caracterul cit și funcționalitatea lor.

Este meritul lui R. R. Porter, profesor de biochimie la Universitatea Oxford (Anglia) și a lui G. M. Edelman, profesor la Universitatea Rockefeller din New York (S.U.A.), de a aduce o contribuție covârșitoare la studiul structurii anticorpilor.

Primul pas a fost făcut odată cu diferențierea gamaglobulinelor în cele cinci clase de imunoglobuline: IgG, IgA, IgM, IgD și IgE.

Cel de-al doilea pas a fost studiul analitic al acestor fracții globulinice, evidențiindu-se prezența a două lanțuri ușoare și a două lanțuri grele, puse în evidență consecutiv digestiei enzimatică. Aceste lanțuri se unesc prin punți disulfidice, zona lor de unire fiind o zonă specifică. O digestie enzimatică mai fină cu papaina, a permis detașarea a trei fragmente: 2 Fab și 1 Fc.

Prin intermediul microscopiei electronice, s-a reușit fotografierea moleculei de IgG, care prezintă forma literei Y, cele două brațe superioare fiind două fragmente de Fab, iar brațul inferior un fragment Fc. Legat de această structură în spațiu, apare și funcționalitatea moleculei de anticorpi. Fragmentele Fab intervin în acțiunea de captare a antigenului, printr-un mecanism fiziologic extrem de precis, pentru ca după distrugerea stratului său exterior să intervină fragmentul Fc și să-l distrugă pe cale chimică.

S-a pus problema studierii analitice a celor două tipuri de lanțuri și s-a stabilit că lanțurile ușoare corespund unei înălțimi a 214 aminoacizi dispuși într-o regiune terminală cu o structură constantă și o zonă terminală variabilă.

Lanțurile grele conțin și ele o structură constantă, care prezintă o serie de markeri — isotipici și alotipici.

Caracterile isotipice sînt comune la toți indivizii unei specii și definesc clasele și subclasele de imunoglobuline, iar specificitățile alotipice sînt caracteristice fiecă-

rui individ și sînt expresia unui polimorfism genetic. Partea variabilă reflectă structura primară și conformația specifică a unui loc al anticorpilor dat. Lanțurile grele conțin 440 de aminoacizi.

Această structură complexă variabilă a imunoglobulinelor, le permite să funcționeze ca un adevărat dispozitiv biologic, să sintetizeze antigenii corespunzători în spațiul biologic, să-i capteze și să-i anihileze. Ca urmare, apar nenumărate variante de anticorpi, dat fiind numărul enorm de posibilități, realizat de pozițiile structurale pe care le poate îmbrățișa această poziție complicată a aminoacizilor cu atomii pe care îi compun.

Iată ce complex este acest univers biologic. Îți pui o întrebare logică, dacă nu cumva este un efort imens pentru calculatoarele actuale, de a descifra multitudinea tainelor pe care le poate aduce molecula de imunoglobulină, dacă avem în vedere, așa cum a precizat Green și Valentine, că posibilitățile de combinații ale moleculei proteice a imunoglobulinelor, sînt de 20, urmată de treizeci de zerouri.

Imunoglobulinele joacă un rol important și în procesele de reproducție, iar cromozomii sexuali au un rol cheie în reglarea genetică a sintezei de imunoglobuline. Iată o întrepătrundere evidentă între genetică și imunologie.

Păstrînd scara proporțiilor și colectivul Disciplinei de reproducție și patologia reproducției de la Facultatea de medicină veterinară Timișoara, a încercat să pătrundă în tainele intervenției imunoglobulinelor în procesul de reproducție la animale, inițind în acest sens la facultatea noastră tehnica imuno-electroforetică și aplicînd-o la procesele de reproducție.

Subsemnatul împreună cu colaboratorii de la disciplină, am adus unele contribuții la: evidențierea proteinelor care compun învelișul spermatozoizilor, structura proteică a spermei și participarea imunoglobulinelor în procesele endometriale cronice și, în special, a IgG. Legîndu-le la aspectul aplicativ al medicinei veterinare, am căutat să aducem și noi o modestă contribuție în frontul imunologiei moderne.

Din această sumară prezentare, rezultă unde au ajuns cu activitatea lor imunologii secolului XX. De la descoperirea marelui savant rus I. Meciukov privind imunitatea celulară, recte a fagocitezei, pentru care a primit premiul Nobel în anul 1908, la descoperirea structurii complexe și extreme de fine a anticorpilor, pentru care R. R. Porter și G. M. Edelman sînt laureați cu premiul Nobel în 1972, iată drumul spinos, dar atât de frumos al cunoașterii.

★ Noiembrie a coincis în institutul nostru, cu desfășurarea ședințelor de alegeri A.S. pe facultăți și institut. S-a observat o îmbucurătoare ameliorare a dărilor de seamă și, mai ales, o demnă de semnalat seriozitate în discuții. ★ Zilele săptămînilor care trec sînt punctate marcant de munca depusă de studenți pe șantierul Stațiunii didactice experimentale. Contururi clare se delimitează pe cîmpul plat. Avem certitudinea că în final va fi ceva demn de mîndria noastră. Noile și modernele adăposturi vor fi în curînd gata pentru a primi animalele. ★ Studenții de la zootehnie au spart ghiața. „Balul balicilor” organizat de anul V, a fost o reușită din toate punctele de vedere. ★ Cu acest număr „Agraria” a depășit „polul”. La mai mare! ★ Colegii de la Facultatea de medicină veterinară, au doi noi colegi veniți tocmai din

caldă Tanzania. ★ La Galeria de artă, foarte interesantă, expoziția de grafică italiană „Il Ponte”. ★ Aflăm că cercurile artistice de amatori din institut fac intense pregătiri. Ni se rezervă, probabil, o surpriză plăcută. ★ Foarte frumos planul de sistematizare rutieră a orașului nostru. Doar de mersul tramvaiului 6 nu se ocupă nimeni. ★ Studenții veterinari au trimis pe teren echipe masive pentru vaccinarea animalelor. ★ La „casă” prea multe filme pe care le-am mai văzut și prea puține spectacole artistice care să placă. ★ Gazetele satirice de perete (vezi Satyricon și Urtica) au dispărut în acest an. Cu alte cuvinte nu mai e nimic de satirizat.

pêles mèle...

Oare? ★ Ni se semnaleză că orele afectate conducerii auto la volan se desfășoară cam anapoda. Nu or fi ei, instructori, destui dar care sînt, ce fac? ★ La căminul 5, „Reflectorul” arată că sîntem la... 1 octombrie. În același hol, un panou cu fotografii de la un concurs desfășurat... anul trecut. Pe panou scrie negru pe alb: „...N-am concurat, n-am cîștigat...” Păi dacă n-am concurat!!! ★ În sfîrșit, funcționează difuzoarele. ★ Apropos, de difuzoare, emisiunea „Studentul '72” e de nerecunoscut, cu toate că, din cîte știm, schimbări prea masive în colectivul redacțional nu s-au făcut. Atunci? ★ La tot scepticismul nostru Ilie Năstase răspunde, cîștigînd marele premiu FILT, la

o diferență de 72 de puncte față de Smith. Din 27 de turnee disputate, Ilie a cîștigat șapte și a fost finalist în alte patru. Să fim, așa cum spuneam, veseli și... ★ S-a dat în folosință o nouă sală de seminar în clădirea rectoratului. ★ Bucurie în Piața Operei. Au apărut din nou vrăbiile. Facem obișnuitele avertizări... ★ Sesiunea se apropie încet, încet ★ „Cu mîinile curate”, filmul lui Sergiu Nicolaescu, care ne-a plăcut atât, este cerut de firme prestigioase din Franța, R.F.G., S.U.A. Măi să fie... ★ În zilele de 2-3 decembrie sesiune științifică. ★ Echipa de handbal a institutului este foarte aproape de cîștigarea seriei din care face parte. ★ Am fost întrebați de ce comisia de sport și turism de pe lângă A.S. nu reușește să organizeze nici o excursie mai interesantă pentru studenți. Chiar așa, de ce?

VASILE TOCUȚ

THROMBELDIMBAR

Urmarea în pagina a 14-a

INDISCRETII

Studentia nu poate fi concepută în adevărata ei numire fără un program de lucru, pe cit de riguros pe atit de respectat în elementele care îl definesc. Vreau să spun că, dacă adăugăm la orele de cursuri, de seminar și de lucrări de laborator diversele activități care completează săptămîna, obținem o dublare a programului cuprins în orare, în așa fel încît începem să ne punem problema existenței sau inexistenței unui timp așa numit liber.

Nu e de loc complicat, veți spune, atit timp cit studentul merge la film, la spectacole, la plimbare, înseamnă că acest timp liber există.

Îmi permiț să afirm că această părere este inexactă (cel puțin din punct de vedere studentesc). Este inexact pentru că și acest timp este perfect încadrat în programarea de care aminteam. Da, mergem la filme. Dar a fi cinefil nu înseamnă a rumega cantități uriașe de ecrane luminoase cu tot felul de super și coproducții, ci, înseamnă, în primul rînd, a ști să-ți alegi filmele pe care le vei viziona. Cu alte cuvinte, a fi cinefil înseamnă a vedea în cinematograful o artă și implicit, ca oricare altă artă, ea să constituie pentru cel care se bucură de ea nu numai un scop în sine ci un mijloc de formare, de dimensionare a ființei tale spirituale.

Iar în acest caz, lucrurile se schimbă, pentru că de la un film bun rămîi cu ceva, pentru că asta nu se cheamă că ai risipit timpul, că l-ai făcut să treacă pur și simplu pe lângă tine.

Nu, nici cele nouăzeci de minute, cit ducăză un meci de fotbal, nu ne parvin din vreo rezervă de timp. Și aceste mi-

nute aparțin fondului de timp așa numit liber. (Timp de folosit la libera alegere nu timp lipsit de valoare!)

Ei bine, aceste nouăzeci de minute merită să fie folosite astfel? Desigur. Pentru că spectacolul sportiv devine după o săptămîna de lucru încordat ceva fiziologic necesar. Desigur pentru că, mai ales, creierul uman nu este un creier electronic, un sistem constituit din semiconductori și tranzistori căruia să-i fie străină oboseala. Iată deci că cele nouăzeci de minute nu sînt irosite ci sînt folosite util pentru refacere. Un argument. Inchipuți-vă că cele nouăzeci de minute le-am sta închiși într-o cafea, respirînd cu greu fumul de țigare (obosindu-ne în continuare organismul cu un pahar de „Martini”). Aceasta da, ar fi o irosire a timpului nostru programat pentru refacere.

Dar, ca să nu ne pară rău în fața biletului de examen, e bine să o pornim cu începutul, să ne facem din capul locului o programare a aceluși timp pe care, poate inexact, îl numim liber.

În condițiile tumultului vieții de azi, societatea însăși programează viața unui om pe ani, luni, săptămîni. Ea lasă într-adevăr omului o anumită cantitate de timp pe care în mod obișnuit îl numim liber. Mă repet. Nu liber de irosit ci, timp pentru folosit la libera alegere. În asta, mi se pare, se împotmolesc unii. Pentru că această liberă întrebuintare,

Raportul: teorie-practică economică

Consfătuirea ne-a ajutat să îmbunătățim programele analitice, formele și metodele de lucru la cursuri. În cadrul preocupărilor pentru perfecționarea conținutului predării urmărim atît ridicarea nivelului teoretic al cursului, cît și tratarea teoriei economice într-o indisolubilă relație cu practica social-economică, cu cuceririle noi ale cunoașterii umane. Fără a subestima cituși de puțin teoria economică, concepem teoria — așa cum sublinia secretarul general al partidului, nu ca pe o entitate situată deasupra vieții ci ca un instrument activ al practicii sociale revoluționare, ca o armă puternică în transformarea societății, în făurirea socialismului și comunismului. Predînd și studiind economia politică marxist-leninistă, predăm și studiem politica marxist-leninistă a partidului și statului nostru.

Politica Partidului Comunist Român reprezintă într-adevăr marxism-leninismul creator în România, expresia aplicării adevărurilor generale ale socialismului la condițiile social-istorice concrete ale țării noastre.

În studierea economiei politice a socialismului evidențiem permanent contribuția originală a partidului nostru la definirea actualei etape de dezvoltare a socialismului în țara noastră, a raporturilor dintre economia socialistă în curs de dezvoltare și societatea socialistă multilateral dezvoltată, a contradicțiilor economice în socialism, ale eficienței activității economice, ale sistemului mondial socialist și relațiilor economice dintre statele socialiste etc.

În studierea economiei politice sint directe indicațiile tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU de a renunța la repetarea mecanică a unor noțiuni și formule generale și de a pune accentul pe analiza problemelor actuale ale dezvoltării economico-sociale. Științele economice, pot într-adevăr să contribuie mai mult la cristalizarea căilor de înfăptuire a programului partidului și statului privind modernizarea economiei naționale, lichidarea rămănerii în urmă și ajungerea țărilor avansate din punct de vedere economic. La institutul nostru vom sublinia mai mult necesitatea și căile modernizării continue a agriculturii socialiste, urmărind totodată ca împreună cu celelalte discipline economice și de profil să contribuim mai mult la formarea și dezvoltarea gândirii economice a specialiștilor, să ne aducem contribuții mai substanțiale la înfăptuirea programului partidului de modernizare a agriculturii. Totodată la cursul de economie politică, vom analiza constant fenomenele noi care se produc în țara noastră, în țările socialiste, vom analiza eforturile de progres ale țărilor în curs de dezvoltare, multiplele și complexe aspecte ale stadiului actual în care se găsește economia țărilor capitaliste dezvoltate.

Lector. univ. ȘIRIANU EFTIMIE

Angajare deplin responsabilă

Dintre numeroasele sarcini care ne revin doresc să mă opresc la cele care vizează dialogul și lupta de idei din lumea contemporană.

În acest sens, unul din obiectivele majore ale predării științelor sociale îl constituie și grija pentru creșterea gradului de combativitate revoluționară și a spiritului militant partinic față de teoriile și ideile emise de ideologia burgheză contemporană cu caracter apologetic și anticomunist. Acest lucru ne obligă la o angajare mai hotărîtă în analiza critică a unor teorii și concepții care denaturează realitatea, care încearcă să tragă concluzii apologetice străine marxism-leninismului pe seama unor procese și fenomene din viața economică și social-politică contemporană, cum ar fi revoluția tehnico-științifică, dorința tuturor popoarelor de a se industrializa, necesitatea obiectivă a extinderii relațiilor economice și politice între statele lumii etc.

De aceea, în activitatea noastră, trebuie să acordăm atenția cuvenită combaterii unor teorii ca: „teoria societăților industriale și post-industriale”, „teoria convergenței”, „teoria capitalismului transformat” combaterii care se cere făcută de pe pozițiile marxism-leninismului, în scopul înțelegerii de către studenți a complexității vieții sociale contemporane, a înțelegerii substratului lor social și de clasă.

Data fiind importanța deosebită a acestei laturi a activității noastre, considerăm necesară orientarea predării și seminarizării într-o măsură mai mare spre examinarea critică, temeinic argumentată, de combaterii a acestor teorii și teze apologetice și anticomuniste.

Nu mai printr-o asemenea angajare, cu deplină responsabilitate față de munca pe care o depunem, ne vom putea aduce aportul solicitat la formarea generațiilor de studenți în spiritul combativității revoluționare marxist-leniniste, pentru ca ei să devină în viitor participanți activi la transformarea revoluționară a societății, capabili să înțeleagă cele mai complexe probleme ale vieții contemporane, constructori demni ai comunismului în patria noastră

Lector univ. FRUJA IOAN

Cunoașterea temeinică a realității

Din multiplele indicații prețioase date de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, aș dori să mă refer la necesitatea legării mai strînsă a predării științelor sociale de realitățile vieții interne și internaționale, de cerințele actuale etape de dezvoltare a societății românești. Legătura cu viața, cu practica construcției socialiste, se poate realiza, după opinia noastră, prin mai multe căi și mijloace. O primă condiție: cunoaș-

terea de către noi, a celor care predăm științele sociale, a problemelor de muncă și viață, a activității și preocupărilor clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, a muncii desfășurate de întregul nostru popor în vederea înfăptuirii programului partidului pentru făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate.

Prin angajarea noastră în munca ideologică a organelor locale de partid, în calitate de lectori ai Cabinetului județean, prin participarea la munca de îndrumare și control a muncii de partid din instituții, întreprinderi industriale și unități agricole socialiste — unde ne informăm în același timp și de problema organizării și desfășurării celorlalte activități ale colectivului de muncă — reușim să cunoaștem mai bine viața clocotitoare care se desfășoară în diferitele compartimente ale societății. Înarmați cu această experiență de viață, perfecționînd-ne pregătirea teoretică, noi căutăm să formăm la studenți, un larg orizont, o gândire matură care să le permită raportarea rațională, afectivă și volitivă a problemelor generale a edificării societății socialiste multilateral dezvoltate, la cerințele care se pun în fața viitorului specialist din agricultură.

Realizarea unei conversiuni continue a tezelor teoretice ale filozofiei, economiei politice, socialismului științific în principii normative dirigitoare în întreaga activitate profesională și politică a viitorului specialist este una din cele mai importante misiuni pe care trebuie să o aibă predarea științelor sociale.

De pildă, analiza problematicii creșterii rolului conducător al partidului nu poate fi ruptă de analiza modului concret în care se manifestă această legitate la nivelul grupei a facultății, a institutului cu referiri la preocupările organizațiilor de partid din agricultură.

Referindu-mă la filozofie, colegii care lucrează în această disciplină, urmăresc, ca pe baza concepției materialist-dialectice despre natură și societate, studenții să-și fundamenteze idealurile, aspirațiile, motivația angajării totale în slujba intereselor poporului nostru.

Lector univ. TOADERE PETRU

Amplificarea activității ideologico-educative

Pentru noi, cei care slujim științele sociale, cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU reprezintă un document de maximă însemnătate programatică, un îndreptar prețios în predare și seminarizare în cercetarea științifică și activitatea obștească.

Acest document dezvoltă și adîncește ideile cuprinse în documentele Congresului al X-lea, ale Plenarei Comitetului Central al P.C.R. din 3—5 noiembrie 1971, precum și ale Conferinței Naționale din vara acestui an, cu privire la rolul covârșitor care este chemat să-l joace factorul conștiință în procesul complex al edificării societății socialiste multilateral dezvoltate. Perfecționarea predării științelor sociale, corespunzător înalțelor cerințe ale etapei actuale și de perspectivă se inserie ca un obiectiv de seamă în amplul program de educație comunistă elaborat de partid. Sarcina noastră în prezent este de a trage toate învățămintele care se desprind din acest document și a trece neîntîrziat, cu toată hotărîrea la luarea măsurilor care se impun privind îmbunătățirea predării științelor sociale în Institutul agronomic Timișoara, ridicarea înțegii activității politico-ideologice la un nivel superior.

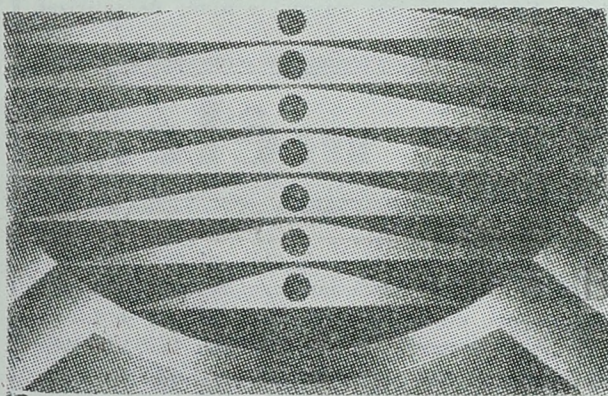
Ne vom strădui să aplicăm la nivelul institutului, cu toată priceperea și energia de care dispunem programul partidului în domeniul activității ideologice, indicațiile prețioase ale secretarului general al partidului. La temelia muncii noastre vom pune politica PCR, însușirea creatoare a marxism-leninismului în strînsă legătură cu viața, cu realitățile societății românești, cu activitatea practică a constructorilor socialismului. În lumina cuvîntării tovarășului Nicolae Ceaușescu vom căuta să amplificăm spiritul militant, combativitatea față de orice concepții și manifestări străine învățurii marxist-leniniste. Deosebit de important este să asigurăm traducerea în viață a indicațiilor cuprinse în cuvîntare privind creșterea rolului științelor sociale în formarea și dezvoltarea la studenții noștri a capacității și maturității de a judeca cu capul propriu, de pe pozițiile ideologiei și politicii partidului nostru realitățile din țara noastră și din lumea contemporană.

Îndeplinirea imperativelor formulate de secretarul general al partidului cere amplificarea activității ideologice educative a organizațiilor noastre de partid, a asociației studenților și a tuturor cadrelor didactice din institut. Cu toții aspirăm ca studenții noștri să asimileze politica partidului să devină pentru ei profunde convingeri politice personale, cu toții aspirăm ca studenții noștri să asimileze materialismul dialectic și istoric și aceasta să devină temelia convingerii personale despre lume și viață, cu toții aspirăm ca studenții noștri să atingă cotele cele mai înalte ale dezvoltării multilaterale ale personalității. Am pornit în acest an de învățămînt cu convingeri și mai profunde — tonificate de cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu — că imperatiivele și aspirațiile formulate mai sus vor deveni, prin efortul comun al cadrelor didactice și studenților — realități definitorii ale profilului spiritual al generației de studenți ce ne-a fost încredințată spre educare.

Lector univ. PITROP NICOLAE

Pagină realizată de: IULIAN FRANGULEA

Imperative actuale în ȘTIINȚELE SOCIALE

Modelul: specialistul militant

Ideea de bază a consfătuirii, subliniată, cu un accent deosebit în cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, constă în cerința realizării unei legături organice, din ce în ce mai strînsă între științele sociale și procesul complex al construirii socialismului și comunismului. Înfăptuirea acestui obiectiv fundamental, cît și a întregului program conturat în indicațiile teoretice și metodologice, date de secretarul general al partidului, este condiționată de o concretizare, localizare, înțelegerea clară a ceea ce trebuie să realizeze procesul instructiv-educativ în cadrul fiecărui institut de învățămînt superior. În cazul nostru, acest obiectiv înseamnă a contribui la formarea de specialiști cu o înaltă pregătire, cu un larg orizont intelectual, capabili să îndeplinească misiunea de a fi promotori ai politicii partidului pe acel front larg care se numește agricultura socialistă. Modelul către care tindem: specialistul care este, în sensul cel mai profund al cuvîntului, un conducător cu profil complex, ceea ce implică, în mod firesc și importante calități ale militantului politic, angajat atît prin pregătirea sa profesională, cît și prin angajarea umană, totală, pusă în slujba contopirii sale cu idealurile care animă întregul nostru popor. De aici și cerința de a concepe practica în înțelesul ei complet; o practică în care profesionalul și politicul sint componente nedetașabile, sudate într-o complementaritate firească. În efortul conjugat al celor doi termeni profesor-student — de fapt o relație de parteneri, de coautori în procesul de învățămînt modern — un reper de orientare îl reprezintă imbinarea momentului instructiv cu cel educativ. Din această perspectivă rezultă clar funcția formativă de maximă importanță a cunoștințelor din domeniul marxism-leninismului al politicii partidului nostru; aceasta fiind concomitent informații științifice și idealuri care acționează în noi și prin noi cu forța unor comandamente interioare. Iată modul corect de înțelegere a conținutului cuvîntului secretarului general al partidului: „Școlii li revine înalta misiune de a sădi în conștiința generațiilor noi idealurile nobile ale socialismului și comunismului, înaltul spirit de responsabilitate față de interesele supreme ale societății, față de cauza fericirii poporului și a patriei noastre socialiste.”

A gândi și a acționa în lumina acestei concepții — iată modelul comunist spre care tindem în munca noastră de fiecare zi.

Conf. univ. dr. ALBERT FRANCISC

**a trăi
a gândi
a munci
în chip**

COMUNIST

Morala socialistă — morala care formulează și afirmă principiile și normele de viață corespunzătoare condițiilor proprii societății socialiste. Prin esența sa, morala socialistă reprezintă morala general-umană a viitorului, pentru că ea promovează principiul colectivismului intrajutorărea și colaborarea tovarășească, slujirea devotată a intereselor colectivității, a intereselor poporului. Morala socialistă — stă sub semnul umanismului socialist, ridicând pe o nouă treaptă, omul ca valoare supremă a societății.

Educația în muncă și pentru muncă — latura principală a educației care privește munca socială ca scop și ca mijloc al activității educative. În procesul educației comuniste, ea constituie un sistem organizat și de durată, în care are loc formarea omului ca participant activ într-unul din domeniile muncii sociale Strâns legată de educația morală, pentru care poate fi mijloc sau scop, educația în muncă și pentru muncă contribuie în mod nemijloc și scop, educația în muncă și lei socialiste. Prin intermediul muncii se formează o serie de calități morale pozitive, cum sînt — conștiința datoriei sociale, disciplina conștientă, respectul pentru oamenii muncii, hărnicia, spiritul de economie etc.

Echitate — înțelegere teoretică și practică a raporturilor dintre oameni, popoare și state, bazată pe dreptate și egalitate; comportare fondată pe respectarea dreptului reciproc, pe satisfacerea în mod egal a intereselor, a drepturilor și a datorțiilor.

Fermitate — trăsătură pozitivă care constă în adoptarea conștientă a unei anumite poziții morale și aplicarea ei cu consecvență. Fermitatea se întemeiază pe convingerea că ideile principiile care stau la baza poziției morale sînt juste și că ele vor triumfa. Lipsa de principii, nestatornicia în comportament, fățărnicia sînt opuse fermității.

Abnegație — calitate morală pozitivă, manifestată prin devotament dus pînă la sacrificiu. Abnegația se realizează prin acțiuni care presupun jertfirea intereselor proprii, uneori și a vieții, în slujba unei cauze ori pentru binele societății sau a altor oameni. Abnegația este un element al generozității umaniste și caracterizează, în special, tineretul.

Onoare — noțiune care apreciază modul în care individul respectă, prin conduita sa etică, exigențele unei societăți, epoci, clase sau profesii, străduindu-se să fie la înălțimea meritelor care i se recunosc. Ca și demnitatea, onoarea dezvăluie atitudinea omului față de sine însuși și, totodată, relațiile reciproce dintre oameni și în orientarea conduitei individuale.

Ideal moral — imaginea perfecțiunii din punct de vedere moral, modelul personalității umane și al conduitei ei în societate, ca întruchipare a tuturor calităților morale ale omului în manifestarea lor supremă. Idealul moral exprimă un model superior de conduită, ridicînd la superlativ exigențele morale ale unei clase sociale sau ale unei societăți întregi. Reprezentînd expresia concentrată a cerințelor societății față de individ, idealul moral se definește ca principal criteriu al aprecierilor morale, ca etalon al distincției între bine și rău, pătrunzînd întreg sistemul de principii, norme și categorii ale unui anumit cod moral.

Definită într-un sens larg, ea reprezentînd ansamblul deprinderilor, sentimentelor, convingerilor, atitudinilor și normelor care privesc raporturile dintre individ și colectivitate și care se manifestă în fapte și în modul de comportare, morala a căpătat, de-a lungul secolelor un caracter general uman. Pe baza moralei proletarietului revoluționar, care exprimă interesele maselor muncitoare și lupta lor împotriva exploatării, a luat naștere, în condițiile lichidării relațiilor de exploatare morala socialistă. Fundamentată pe ideologia marxism-leninismului,

morala societății socialiste preia și dezvoltă elementele general-umane ale sistemelor morale anterioare și promovează în aceași timp principii proprii — atitudinea socialistă față de muncă și față de avutul obște, patriotismul și internaționalismul socialist, colectivismul, umanismul socialist, integrate în principiul fundamental — devotamentul față de socialism.

Am alăturat acestor raționamente ideea că țelul către care tinde astăzi tineretul patriei noastre are în afara sensului său acut contemporan și istoric și o semnificație morală, fiindu-i caracteristică îns-

crierea, pe spirala evoluției sociale, a unor imperioase necesități care obligă la responsabilitate în hotăriri și acțiuni.

De aici pornesc în ultimă instanță exigențele etice, aspirațiile spre frumosul moral, atitudinea tineretului în viață și în societate.

O confirmă și opțiunile unor colegi ai noștri privind convingerile lor morale, mărturisirile lor prilejuite de dezbaterile Proiectului de norme ale vieții și muncii comuniștilor, de etică și echitate socialistă, aprobat la Conferința Națională a Partidului Comunist Român.

Toate încep la anii aceștia

Pentru că, expresia definind tineretul ca pe generația cea mai dornică de proșpețime și inovație nu se pare tautologică, mă gândesc că ce ar fi dacă numai o clipă, am lua măruntul zilelor în amănunt și am despică faptele pînă la miez, ca apoi, în raport cu întrebările pe care ni le punem privind la ele, să le căutăm sensurile, înțelesul. Poate n-ar fi rău. Am găsi sensuri noi, ne-am apropia orizontul puterii de pătrundere, am învăța să gândim și ne-am înțelege pe noi înșine, mai bine. Am reuși, în acest fel să devenim ecoul propriilor noastre gânduri, să stăpînim, mai deplin, faptele, opțiunile și convingerile morale care ne reprezintă în fața societății. Ce ar fi să visăm gândindu-ne la vîrsta noastră? Să ne ridicăm, în timp, dincolo de clipa de față și, în mijlocul lumii pe care ne-o vom imagina, să înălțăm contu-

nrile viitorului pe care îl înșăptuim. Să încercăm să privim din lumea visului nostru, lumea noastră de acum și să ne apropiem de ceea ce va fi. Și mai mult. Să vedem lucrurile nu doar cum sînt ei, și cum ar trebui să fie și să le încadrăm în propria noastră judecată. Sîntem și unii peam perpetuu tînăr. Sîntem studenți. Avem tot ce ne trebuie pentru a ne forma așa cum o doresc profesorii noștri, așa cum visează părinții noștri. Pentru aceasta e nevoie doar să gândim, pentru asta trebuie să visăm. Să pornim de la prezentul nostru. Prin faptele noastre pregătitoare, prin gesturile noastre incipiente să pătrundem esența lucrurilor, ca apoi, fără să ne dăm seama, să fim pregătiți pentru viață, pentru atunci, cînd, mai tîrziu, vom pune umărul la mersul înainte al societății noastre. Vom cunoaște,

astfel, o devenire permanentă de a găsi punctul de sprijin care ne va fi necesar atunci. Pentru a-l găsi însă, este nevoie să visăm. Ni se cere să îndrăznim. Să căutăm spre soare și să nu creștem la umbra împrejurărilor. Să învățăm să fim mereu tînəri. Să avem încredere în noi și în cei pe care îi urmărim, în prezentul nostru și în viitorul pe care îl conturăm. Vom ridica, astfel, și mai sus prestigiul României noastre, faima republicii a căruia sferă de veac de existență glorioasă o cinstim, sărbătorînd-o. Pentru a face față cu cinste e necesar să ne pregătăm în devenirea noastră. Toate încep la anii aceștia.

CORNELIA NIȚOIU, anul I
Facultatea de zootehnie

Timpul marii răspunderi

Tineretea noastră este asemenea unei flori în a căru: parfum stau condensate speranțele și visele noastre și care cu răceală sfidează trecerea anilor.

Tinerete. Cuvînt cu răsunet grav de orgă și reverberații mitice. Cuvînt încărcat de sensuri și născător de vise.

Trecut dincolo de el privești fără grai. Și se răsfrîng spre tine doar ape de lumină, așa cum pe cer, o geană de soare deschide porțile zilei.

Sîntem tînəri. Sîntem cei despre care, atunci cînd se vorbește, sînt asemănați cu puterea și cu încrederea de a face orice, de a face totul.

Iar a vorbi cu noi, înseamnă implicit a discuta cu viitorul, cu generația anului două mii, care are privilegiul rar de a se căli la temperatura acestei epoci și a cărui idealuri sînt conectate la rețeaua de înaltă tensiune a adolescenței. Viitorul ne aparține. Viitorul îl stăpînim noi și de aceea ni se cere să muncim pentru el, să ne apropiem de porțile științei cu tenacitate și neliniștită responsabilitate. Pentru că noi trebuie să dăm zilelor de mîine o nouă transparență, contururi pe măsura aspirațiilor noastre.

În dialogul lor permanent, tinerii trebuie să imagineze și să decanteze experiențe să închipuie gânduri și opțiuni pe care să le modeleze după imperativele epocii în care trăiesc. Și aceasta pentru că tineretea e dreaptă, pentru că este generoasă, pentru că ea este vîrsta înțelepciunii naturale. Este obligația fundamentală a tînărului de a privi în jur, cu ochii larg deschiși și cu inima fierbinte, de a trăi intens fiecare clipă care contea-

ză imens și are o valoare de neînlocuit în realizarea sa.

De aceea este ușor de înțeles de ce tinerii și tineretea, în general, constituie un frecvent subiect de dialog. Tînărul are o sensibilitate neîntrecută în fața devenirii sale ca individ și ca element activ în evoluția societății. Un adevăr cunoscut este și acela că fiecare tînăr constituie o entitate umană care încearcă, cu cea mai bună intenție inițială, să fie util semenilor săi. Cu alte cuvinte numărul anilor, cunoștințele, experiența, ori cît de uluitor își vor spune cuvîntul ele nu vor fi altceva decît ochii tînărului care au privit viitorul ca singurul în stare să-i împlinească incertitudinile nemărturisite.

Pînza timpului cerne prin fața privirilor noastre conturul tineretului șlefuită de secole și ne îndeamnă să decupăm, pe cît posibil, virtuțile devenirii umane, să constituim un profil distinct al viitorului din speranțele și nădejdiile predecesorilor. Dar pentru a realiza, într-adevăr, ceva, trebuie să ai o voință de fier în tot ce faci, neadmițînd echivocul sau jumătățile de măsură. Mai trebuie să iubești cu venerație munca, pentru că nimic nu vine fără muncă fie ea fizică sau intelectuală. Și mai trebuie să visezi cu ochii deschiși, fără de care nu există nici imaginația științifică și nici fantezia — inegalabila fantezie creatoare.

Pentru că viața înseamnă muncă, angajare, este nevoie să iubești și să onorezi efortul. Încercător în forțele tale și ale semenilor tăi, să nu uiți nici o clipă că ești o participantă din marea comunitate o-

menească, în a cărei slujbă trebuie să simți că te afli și pentru a cărui viitor, să-ți dedici elanul și focul sacru al tineretului. Și în numele viitorului, nu îți este îngăduită nici o clipă de astîmpăr. Focul viu al căutărilor, al dorinței de împlinire torențială și plenară, trebuie să te macine neîncetat, considerînd ca o calitate fundamentală a minții omenești dorința de a cunoaște și înțelege tot ce te înconjoară, avînd deplina încredere în tine, privind pînă departe orizontul unde se limpezește zarea.

Astăzi, mai mult ca oricînd, trebuie să ne gândim profund la ceea ce avem de făcut, la ceea ce vom fi în viață. Să fim hotărîți, pentru că numai prin decizii ferme visele cîștigă în claritate, cuprinzîndu-ne puțin cîte puțin, faptele.

Cîtă dreptate avea un recent laureat al premiului Nobel, cînd afirma că „studentul nu trebuie considerat ca un recipient care așteaptă să fie umplut, ci ca o făclie care trebuie aprinsă și a cărei flăcări îi va lumina drumul cunoașterii”.

Da, anul universitar a început și cu forțe noi am pornit în larg pentru a explora necunoscutul. Am plecat cu speranța că timpul va fi generos cu noi iar dăruirea noastră, hotărîrea de a deveni noi înșine, ne vor feri de orice furtuni.

Mai mult ca oricînd, ne vom strădui să obținem rezultate dintre cele mai bune — darul nostru curat oferit țării, la sărbătoarea glorioasei noastre republici.

GAVRILA ELEONORA anul II,
Facultatea de zootehnie

CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ

Concomitent cu munca desfășurată pentru pregătirea specialiștilor de înaltă calificare necesari agriculturii noastre socialiste, cadrele didactice ale Institutului Agronomic Timișoara au adus, prin cercetările științifice efectuate, o meritorie contribuție la rezolvarea unor probleme importante pentru agricultura din zona de vest a țării și la întărirea continuă a unităților agricole socialiste, prin asistența tehnică acordată.

În anii care au trecut de la instaurarea republicii, baza materială, posibilitățile de documentare și specializare s-au îmbu-

nătățit continuu. De asemenea, s-a realizat o colaborare tot mai strânsă cu unitățile agricole socialiste, cu stațiunile experimentale agricole din zonă și cu unele institute de cercetări.

Pe măsură ce Stațiunea didactică experimentală a Institutului s-a dezvoltat, tot mai multe cercetări s-au efectuat pe cimpurile acestora, dând posibilitatea studenților să urmărească permanent rezultatele obținute continuându-se, în același timp, cercetările și în unitățile agricole socialiste, de cele mai multe ori prin colaborare nemijlocită cu specialiștii din producție.

În zilele de 2-3 decembrie, a avut loc în Institutul nostru Sesiunea de comunicări științifice consacrată celei de-a XXV-a aniversări a Republicii. În cadrul sesiunii s-au prezentat un număr de 156 comunicări. Grupate pe secții (51 de comunicări în secția de agronomie, 45 în secția de medicină veterinară, 47 în cea de zootehnie și 13 în secția de economie și organizarea întreprinderilor agricole) comunicările au fost repartizate pe domenii de specialitate.

Asfel, în secția de agronomie s-au prezentat următoarele grupe de lucrări: cercetări privind studiul solului și posibilități de sporire a fertilității; cercetări de fiziologie și tehnologia plantelor agricole; cercetări privind ameliorarea unor plante agricole; cercetări privind problemele de hortivicultură și cercetări privind combaterea dăunătorilor vegetali și animalii.

În primul grup de lucrări, s-au adăugat rezultatele obținute în anii anteriori în ameliorarea solurilor saline și alcaline și prevenirea sărăturării ca și a terenurilor cu exces de umiditate, o serie de date care au reieșit din comunicările prezenta-

te de I. Drăgan, I. Peia, D. Ostep, L. Opris și Ghizela Czeisler, Iulia Anastasescu, Gh. Sirbu, C. Ritt și I. Brici.

În grupul al doilea s-au adus contribuția tovarășii M. Puscas, V. Baia, Adalina Pop, Tatiana Stoicu, din care menționăm cercetările privind influența unor insecticide aplicate prin prăfuire sau stropire, în doze diferite, asupra unor procese fiziologice la porumbul H.S. 400. Interesante au fost de asemenea comunicările asupra naștilor venoșe de la Moldova-Veche, Pășanii, îndatăl Caras-Cevarin, și studiul ecobotanice al pașiștilor din Lunca Beregășului, prezentate de S. Grigore, I. Coșta, Adalina Pop.

În a treia grupă au ieșit în evidență comunicările prezentate de I. Drăcea, C. Negroescu, Gallia Butnaru și G. Nedelea în domeniul ameliorării grâului și porumbului. A reieșit că s-au obținut în culturile comparative de orientare opt linii de grâu care au depășit, martorul Bezostia 1, cu 8-19 la sută, iar în cultura comparativă de concurs, 6 linii au dat sporuri de producție de 12-20 la sută. În ce privește porumbul 25 de linii consanguinizate au o capacitate combinativă bună, hibridii obținuți prin testarea acestora dăd sporuri de producție de 10-33 la sută, față de H.D. 405, luat ca martor.

De asemenea, V. Cărăuș a prezentat comunicarea privind comportarea unei linii noi de orez.

În grupul problemelor de horticultură, H. Butnaru, Z. Suciu și V. Cărăuș au prezentat comunicări din care menționăm studiile de îmbunătățire a tehnicii de hibridare la tomate în vederea obținerii semințelor heterozis și alte cercetări asupra tomatelor Gh. Predescu, E. Drăgănescu, I. Crișan, C. Mindruleanu — cercetări asupra unor soiuri de măr, păr și cires, iar I. Mihacea, M. Puri, St. Lazăr — cercetări privind îmbunătățirea sistemului de tăiere și conducere a vegetației la soiurile Creață și Molăreț albă în condițiile din Bana.

S-au prezentat comunicări interesante asupra rezistenței la boli a unor soiuri de grâu de toamnă și linii consanguinizate și hibridii de porumb de către Aneta Elena Drăcea, M. Goian, Gh. Popescu și asupra combaterii altor dăunători de către I. Duvlea și Stela Duvlea, Sidonia Predescu, I. Pălăgiesu, N. Aungurean și alții.

În secția de medicină veterinară, pe lângă cercetări interesante de morfologie și fiziologie animală prezentate de colectivele conduse de V. Pinteș, J. Cosoroabă, S. Botărel și C. Radu, au fost expuse cercetări de microbiologie, fiziopatologie și terapeutică veterinară dintre care desprindem pe cele ale lui O. Popa și a colaboratorilor în legătură cu studiul tulburărilor de E. Coli, ale lui A. Vințan în enteropatiile și pneumopatiile tineretului sugar, V. Talos — urolitiiza berbecuților și microflora ruminală după administrarea de uree la taurine. Cercetări de morfopatologie au prezentat I. Jivănescu și W. Paul.

S-au expus rezultatele obținute în continuare asupra cercetărilor în micoplasmoză de către colectivul condus de V. Volintir și în diferite boli parazitare de către E. Simionescu. În studiul și tratamentul unor boli medicale și-au adus contribuția A. Gherdan, P. Pop, G. Roșu, Zoe Morar, iar în cele chirurgicale M. Moldovan și I. Deaconescu.

Cercetări de mare valoare teoretică și practică s-au efectuat în combaterea sterilității la animale de către N. Gluhovschi și colectivul condus de acesta. Între care menționăm pe acelea privind stimularea activității sexuale la ovine prin folosirea progesteronului și a gonadotropinelor serice, metodă care s-a aplicat cu succes în numeroase unități agricole.

În secția de zootehnie s-au prezentat comunicări în problemele de bază furajeră, alimentație și fiziologie animală de

către M. Ioniță, C. Oprin, M. Miloș, Georgeta Nichita.

Cercetări de fiziologie cu aplicații practice la porci au prezentat V. Pinteș, N. Crista și colaboratorii.

În problemele privind tehnologia creșterii, ameliorării și exploatarea taurinelor s-au prezentat rezultatele studiului multilateral sub aspect economic-productiv al tipului actual al rasei Bălțată românească și a vacilor de rasă Friză și hibridii Friză x Bălțată românească efectuat de I. Fisteag, Gh. Lungulescu, E. Sas, S. Popovici și G. Stancu.

Deosebit de interesante din punct de vedere genetic cu aplicație practică sînt cercetările asupra corelației incidenței tipurilor de hemoglobină și infecția la tuberculoză a taurinelor și între nivelul potasemiei și a tipurilor de hemoglobină și unele însușiri mecano-fizice ale linii la Merinosul de Pallas, efectuate de I. Vintilă, M. Grosu, A. Tosici și D. Neșin.

Prin inovațiile aduse sistemului de ventilație și de condiționare a aerului realizat de colectivul condus de I. Vancea s-a mărit producția găinilor crescute în baterii, realizându-se un beneficiu suplimentar de 363 de mii lei pe hala de o mie metri pătrați.

Cercetări asupra raselor de suine și ovine au fost prezentate de M. Moru, P. Hălmăgean și E. Neumann, iar asupra valorificării superioare a pieilor de iepure de către L. Rebreanu. Influența folosirii preparatelor ti-

profilarea și organizarea producției în ferma specializată în culturi de cimp, prezentată de I. Martin, Al. Hegheș și I. V. Martin; contribuții la perfecționarea organizării producției în întreprinderile de creștere industrială a vacilor de lapte, de I. Martin; metodologia profilării în cadrul consiliilor intercooperatiste, pe exemplul județului Arad, de St. Crăciun, S. Sotan și I. Pîrvu. Eficiența economică a diferitelor tehnologii de producere a cărnii de pasăre de C. Anderca, Letiția Zahiu și N. Moisuc, ca și alte comunicări interesante prezentate de tovarășii M. Vințoru, P. Otiman, I. V. Martin și alți specialiști.

Este de scos în evidență că din totalul comunicărilor prezentate în diferite secții un număr de 23 au fost efectuate în colaborare cu specialiștii din alte instituții, întreprinderi sau unități agricole socialiste, unele din ele fiind chiar prezentate de către asemenea colaboratori.

Deși faptul că ne găsim în plină campanie agricolă a împiedicat participarea unui număr mare de specialiști din producție, totuși fiecare secție s-a bucurat de prezența tovarășilor din teren, dintre care unii au luat cuvîntul, mulțumind pentru sprijinul acordat de cadrele didactice pentru rezolvarea unor probleme de producție. De asemenea au fost prezenți numeroși specialiști de la S.E.A. Lovrin, cu care avem strînse colaborări în cercetarea științifică.

Participarea studenților a fost evidentă în fiecare secție, dar ar fi putut fi mai

mulare asupra creșterii puiilor broiler au fost prezentate de V. Fazecaș, iar îmbunătățirea instalațiilor electrice și a transporturilor de nutrețuri pentru păsări T.N. 28 de către C. Hiescu.

Colectivul format din P. Lazăr, A. Roșu, Zoe Pambucol, a prezentat rezultatele obținute în cercetările efectuate asupra calităților igienice a produselor de origine animală, iar colectivul de la disciplina de zo igienă asupra caracterelor bacteriologice ale apelor uzate brute de la combinatele de porcine de tip industrial.

În secția de economie și organizarea întreprinderilor agricole socialiste, s-au prezentat comunicări de mare importanță practică legate de profilarea, organizarea și optimizarea producției din fermele agricole și zootehnice, cum ar fi:

numeroasă și mai permanentă.

În cadrul discuțiilor purtate în diferite secții, pe lângă scoaterea în evidență a unor rezultate valoroase obținute, din punct de vedere științific și practic aplicativ, s-au analizat și unele neajunsuri în activitatea de cercetare științifică. Astfel, a fost scos în evidență că nu s-a reușit decât în puține cazuri să se constituie colective largi cu specialiști din mai multe discipline, care să abordeze multilateral problemele cercetate, și că anumite probleme sînt fărîmițate în prea multe teme, unele de importanță minoră.

În concluzie se vor continua cercetările în problemele de mare aplicabilitate în producție și se vor introduce noi teme de mare importanță pentru agricultura județului Timiș și zona de vest a țării.

V. T.

ÎNVĂȚĂMÎNT — CERCETARE — PRODUCȚIE

Un pătrar de veac prezenți

— MĂRTURII —

În anul 1947 eram student. Aveam cunoștințe vagi despre contradicțiile mereu mai adânci dintre rege și guvernul condus de dr. Petru Groza. Cunoșteam însă programul Frontului Național Democrat și îmi dădeam seama că între aceste programe și monarhie nu există compatibilitate. De aceea, în seara zilei de 30 decembrie 1947 când am aflat despre abdicarea regelui n-am rămas de loc surprins.

Abolirea monarhiei și proclamarea Republicii Populare Române mi-au produs o mare bucurie. Exista în acea seară de sfârșit de an o bucurie generală care se manifesta diferit, pe stradă, în instituții, în fabrici și uzine, în familie. Această bucurie spontană își avea explicațiile ei. Se înfăptuiau acte politice de mult dorite!

Mi-am imaginat libertățile democratice de care aveam să ne bucurăm de aici înainte, lichidarea diferenței degradate și descurajatoare dintre oameni, intrarea în posesia statului a unei colosale averi pe care Hohenzolernii și-o însușiseră prin jaf în cursul celor 81 de ani de asuprire a poporului român. Mă gândeam la efectul pozitiv al exproprierii ultimului latifundiar care dispunea de 152.000 teren agricol de cea mai bună calitate.

Desigur, mă gândeam și la prestigiul profesiei careia mă dedicasem, dându-mi seama că specialistul agricol nu va mai îndeplini rușinoasa funcție de logofăt pe moșiile altora și că reformele politice și economice care avuseseră loc și care eram sigur vor mai avea loc îi vor rezerva funcții sociale de mare demnitate umană. Vedeam deja în specialiștii agricoli pe organizatorii și conducătorii activităților menite să realizeze programul partidului în domeniul agriculturii

La scurt timp după instaurarea Republicii a avut loc un miting în sala cantinei, în cursul căruia, noi, studenții de atunci, ne-am exprimat satisfacția față de marele eveniment și ne-am luat angajamentul să punem în slujba Republicii Populare Române întregul nostru devotament și putere de muncă pentru a contribui la propășirea și înflorirea patriei. Măsura în care ne-am ținut de cuvânt o pot dovedi faptele, realizările obținute în cursul celor 25 de ani care au trecut de atunci.

Prof. dr. IULIAN DRACEA.
Recorul Institutului agronomic Timișoara

Fac parte din generația ce s-a născut odată cu Partidul și s-a maturizat luptând pentru înfăptuirea Republicii noastre. Ea este realizarea noastră, a tuturor, acelora ce am luptat sub conducerea Partidului Comunist pentru înfăptuirea idealurilor clasei muncitoare, pentru cîștigarea drepturilor sociale și ea este aceea care a fost cadrul afirmării celor mai mulți dintre noi, ca adevărați oameni și luptători pentru fericirea întregului popor.

Ca fiu de țaran nu pot uita crunta nedreptate și exploatare la care era supusă țărănimea și întreaga muncitorime în trecut. Nu pot uita clipa în care am luat hotărârea, la vârsta de 12 ani (1934) de a face totul pentru a-mi continua studiile între-

ținându-mă singur. Nu pot uita zilele cumplite de chin și sbrucium în care visul meu părea imposibil de îndeplinit, deoarece acest „drept” era rezervat numai anumitor „înși predestinați”. Au urmat zile și nopți de asiduă și nesfârșită muncă, apoi cel de al II-lea război mondial și în sfârșit facultatea mult dorită.

Dar pentru noi care am pășit primii pe porțile acestei facultăți, nou înființată în regimul nostru, majoritatea îmbrăcați în uniforme militare ponosite, înlocuind armele cu condeiul, ne simțeam mereu mobilizați pentru apărarea cuceririlor revoluționare activi permanent în rindurile organizațiilor de tineret (F. D. U.; U. N. S. R.; U. T. C.) pentru asigurarea unor condiții de viață și muncă ceea ce a făcut ca tinerețea noastră matură, să fie o continuă luptă și o muncă intensă.

Climatul moral sănătos al acestui popor atît de năpăstuit în trecut, împreună cu idealurile clasei muncitoare, a necesității istorice, de a deveni clasa de bază într-o societate nouă, de înlăturare a exploatare, a dat prilejul multor muncitori și intelectuali, printre care mă număr și eu, de a se realiza după capacități, ceea ce mă face să simt cît de puternic sînt legat de tot ceea ce s-a creat în acești 25 de ani și să mă simt profund răspunzător de ceea ce urmează să se realizeze în viitor. Ca dascăl, educator și cetățean al unei societăți noi, mă angajez la acest pătrar de veac, să-mi depun și în continuare toate forțele și capacitatea mea în slujba progresului și păcii.

Dr. Ing. GH. CATRINA.

LA LECTIA PRACTICĂ DE PATRIOTISM

Încă din anul 1948, după cucerirea întregii puteri politice de către clasa muncitoare, Partidul Comunist Român jalonează direcțiile dezvoltării economiei naționale pe baze socialiste, stabilind ca, într-o primă etapă, să se desăvârșească refacerea economică a țării și să se treacă la construirea temeliiilor socialismului.

În toată această perioadă de transformări structurale în economia națională, tineretul patriei noastre a participat cu entuziasm la munca de reconstrucție. El s-a afirmat ca o puternică forță constructivă pe diverse căi, din ansamblul cărora se reliefează munca voluntară, patriotică, fenomen de masă, necunoscut pînă atunci în viața social-politică a țării.

Alături de întregul tineret, studenții Institutului agronomic Timișoara, încadrați în brigăzi și tabere de reconstrucție au contribuit la realizarea unor importante obiective economice.

Se poate vorbi, așadar, de existența unei tradiții a cărui simbol îl reprezintă entuziasmul, spiritul novator, trăsături care, asemenea întregului nostru tineret, caracterizează studenții Institutului nostru.

Față de aceasta, vă rugăm, stimați tovarășe șef de lucrări Zaharia Suci, să transmiteți cititorilor revistei noastre câteva din paginile epopeii muncii patriotice scrise de primele detașamente de studenți agronomi, care, cu toată dăruirea, s-au angajat în opera de reconstrucție a țării.

Z. S.: Urmărind agenda marilor realizări înfăptuite prin muncă voluntară, patriotică, ne stîrnește o legitimă emoție gîndul că, încă din anii 1947-1949, studenții agronomi s-au angajat cu întregul lor entuziasm și elan de a participa voluntar la munca pe șantierele naționale ale acelor timpuri. Munca pe șantierele

Banloc — Tolvodă, uriașele lucrări de reglementare a regimului hidrologic efectuate în această zonă sînt dovada hărniciei și devotamentului tinerilor de atunci, acum dascăli de înalt prestigiu ai Institutului nostru, conducători ai unor instituții centrale, specialiști în unitățile agricole socialiste. Ei au constituit primele detașamente de tineri care nu au întîrziat nici o clipă de a se înrola în coloanele celor care, cu toată dăruirea se angajau în noua operă de reconstrucție economică a țării.

Au urmat apoi alte obiective. Și fiecare dintre ele vorbesc deopotrivă de tinerețea, de dăruirea, de seriozitatea cu care studenții Institutului agronomic Timișoara, au înscris pagini de autentic eroism în epopeea acțiunilor voluntar-patriotice.

Reporter: Prelungind pînă în zilele noastre această prețioasă tradiție, studenții Institutului, au răspuns an de an la îndemnul partidului de a participa cu toate forțele la înfăptuirea altor obiective și, mai ales, de a-și oferi entuziasmul și totala dăruire acțiunilor de stringere a recoltei. Ne puteți vorbi despre toate acestea?

Z. S.: Pregătirea prin muncă și pentru muncă, este un imperativ al procesului de educație al tinerei generații și implică al asociațiilor studențești. Aceasta se concretizează nemijlocit prin diverse activități, dar, în mod deosebit, prin acțiuni voluntar-patriotice. Aplicînd indicațiile recentelor documente de partid, asociațiile studențești au trecut la constituirea, la nivelul fiecărui an de studii, a unor brigăzi permanente, ca formă concretă de organizare și mobilizare a tuturor studenților la activitățile voluntar-patriotice. S-a reușit în acest fel nu numai cuprinderea tuturor studenților în acțiunile organizate ci și crearea unei ambiante afective care ridică la rang de onoare munca fizică, efortul în sfera producției materiale.

Pentru studenții Institutului nostru, Stațiunea didactică experimentală, cîmpurile de experiențe ale disciplinelor cu

profil agricol, perimetrul în care se înalță noile edificii ale Institutului au devenit locuri familiare, intrucît aici, s-au investit sute de mii de ore de muncă patriotică. Un alt exemplu. În 1970, în anul în care Institutul nostru sărbătorea 25 de ani de existență, 800 de studenți din anii I, II și V ai facultăților noastre au prestat un număr total de 330.000 ore de muncă patriotică pe ogoarele unităților agricole socialiste. Acesta este un exemplu dintre multe altele pentru că an de an, numărul orelor de dăruire patriotică este de ordinul sutelor de mii.

Reporter: Și mai aproape?

Z. S.: Și anul universitar trecut a început printr-o angajare totală a studenților noștri, care au participat efectiv, în unitățile agricole de stat, la stringerea recoltei. Valoarea muncilor prestate și mai cu seamă valoarea produselor recoltate de studenții noștri însumează cifre de ordinul milioanei. Dar acesta a constituit doar începutul unui program de muncă intensă, în cadrul căruia merită amintit aportul anilor I și III ai Facultății de agronomie la efectuarea unor lucrări de mare eficiență pentru economia noastră națională. Astfel, cîmpul experimental al Disciplinei de legumicultură, începînd cu vara aceluși an, a fost transformat într-un șantier al producției legumicole de deosebită însemnătate economică (producerea de sămînță hibridă la tomate) unde studenții și-au susținut examenul conștiințozității, priceperii și dăruirii, a perseverenței, examen promovat cu rezultate foarte bune. Altfel spus, polenizarea artificială a unui hectar de roșii din hibridul „Argeș 408” și obținerea pe această cale a peste 50 de kilograme de sămînță hibridă, înseamnă acoperirea necesarului de material semincier pentru 30 la sută din suprafața rezervată culturii timpurii de tomate.

Reporter: În sfârșit, am ajuns la întrebarea care justifică titlul discuției noastre. Într-una din foile volante apărute în cursul acestei veri, un membru al colectivului de redacție scria: „În codul moral al

muncii noastre, timpul aduce o nouă și indispensabilă valoare — valoarea etică a entuziasmului, arderea tinerească, abnegația care ne permite să urcăm prin muncă îndrăzneată, prin totală participare, treptele adevăratei împliniri”. Articolul intitulat *La lecția practică de patriotism* sugera ideea că, prin conținutul său, se făcea ecoul crezului întregii mase de studenți ai Institutului nostru. Credeți că și-a confirmat autenticitatea?

Z. S.: Dicționarele definesc noțiunea de patriotism ca fiind sentimentul de dragoste față de patrie și față de popor. Îmbogățit cu noi valori politice și morale și imbinînd armonios dragostea tradițională a maselor față de patrie cu devotamentul pentru cauză socialismului și comunismului, patriotismul este continuat astăzi, pe o treaptă superioară, a cărui temei nou este patria socialistă, liberă și independentă, ale cărei bogății și destine sînt stăpînite de popor.

Înțelesului sugerat de această definiție i-a răspuns conștiința misiunii sociale a studenților noștri. Ei și-au încrustat, în lumina zilelor pe care le trăiesc, numele, cu faptele pe care le-au săvîrșit. Memoria colectivă va păstra cu fidelitate dăruirea lor, consemnînd rezultatele muncii lor.

Cei 880 de studenți care au prestat în cursul acestei veri peste 250 de mii de ore de muncă, care s-au deprins să înțeleagă setea și satul pămîntului, să-și examineze propria devenire, dăruindu-și entuziasmul înălțării noilor edificii ale Institutului ori executînd lucrări pe cîmpurile experimentale ale stațiunii, au dovedit nu numai înțelegerea misiunii lor sociale ci, mai ales, o înaltă conștiință patriotică, hotărîrea lor de a contribui după puterile fiecăruia la înălțarea pe tot mai înalte culmi a României.

Discuție consemnată de:
FLORIN LASLOU

SĂ POTENȚĂM ȘI SĂ MOBILIZĂM ÎNTREAGA CAPACITATE A ORGANIZAȚIEI NOASTRE DE PARTID

Desfășurate în climatul de semnificativă efervescență politică și socială generat de angajarea fermă a fiecăruia dintr-un efort general pentru îndeplinirea hotărârilor Conferinței Naționale a Partidului și a sarcinilor trasate de recenta Plenară a Comitetului Central lucrările Conferinței de dare de seamă și alegeri a organizației de partid a Centrului universitar Timișoara au prilejuit o amplă analiză a activității cadrelor didactice și a studenților comuniști evidențiind puternica responsabilitate și hotărâre a acestora de a-și racorda întreaga putere de muncă la efortul general care vizează realizarea sarcinilor desprinse din istoricele hotărâri.

Mărturie a grijii și atenției acordate activității de creștere și formare a viitorilor intelectuali pe care învățământul superior are nobila misiune să o desfășoare, prezența la lucrările Conferinței a tovarășului Mihai Telescu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Timiș al P.C.R., a prilejuit posibilitatea conceperii hotărârilor și elaborarea celor mai eficiente soluții care să ducă la realizarea optimă a sarcinilor noastre, moment de mobilizare generală a colectivității universitare pentru îndeplinirea misiunii de înaltă răspundere a școlii superioare românești, de legare nemijlocită a învățământului cu cercetarea și producția.

Infățișând activitatea multilaterală desfășurată de comitetele și organizațiile de partid din institute și facultăți, darea de seamă prezentată de tovarășul prof. dr. Eugen Pop, secretarul Comitetului de partid al Centrului universitar Timișoara, a evidențiat efortul cadrelor didactice și al studenților de a-și orienta preocupările spre realizarea obiectivelor de educație politică și ideologică a căror indici de eficiență sînt dați de creșterea spiritului militant combativ, de măsura corelării optime a însușirii unei largi baze profesionale cu o educație ideologică marxist-leninistă a viitorilor constructori ai României socialiste.

Din complexitatea atributelor și responsabilităților pe care liniile de forță ale istoriei noastre noi, le ridică în fața școlii superioare, darea de seamă a subliniat necesitatea creșterii aportului organizației de partid în antrenarea tuturor cadrelor didactice și studenților în calitate de coautori la modernizarea procesului de învățămînt, la perfecționarea continuă a măiestriei pedagogice la întări-

IOAN PIRVU,

Secretarul Comitetului de partid din
Institutul agronomic Timișoara

rea caracterului patriotic și combativ al muncii didactico-educative.

A fost, de asemenea, scoasă în evidență ideea că programul educației socialiste elaborat de partid, dezvoltarea științifică și tehnologică contemporană, pun în fața noastră un sistem de obiective educaționale considerabil amplificat. Iată de ce cea mai importantă sarcină a învățământului nostru este realizarea organică a legăturii cu activitățile practice, cu producția și cercetarea, legătură prin care concepția că o teorie foarte bună și foarte dezvoltată dar care se oprește la frontiera aplicațiilor practice, trebuie depășită. Conducerea partidului cere școlii superioare să acționeze în spiritul ideilor novatoare de educare a tineretului pentru a-l face apt să minuiască tehnica modernă în scopuri productive.

În această direcție, așa cum sublinia primul-secretar al Comitetului județean Timiș al P.C.R., tovarășul Mihai Telescu, un aport deosebit trebuie să îl aducă studenții comuniști, grupele de partid care au datoria de a-și spori forța de influențare în rândurile întregii studențime.

Rezultă că, în concepția partidului nostru, școala nu este ceva exterior în raport cu cerințele societății, ci ea asigură, sub conducerea și îndrumarea organelor și organizațiilor de partid, cadrul educativ propice pentru formarea și dezvoltarea multilaterală a tineretului; cu alte cuvinte, fiecare acțiune organizată trebuie să aibă o finalitate determinantă direct și o metodică de influențare dirijată a întregului proces de instrucție și educație a studenților.

Față de aceste deziderate majore, Conferința organizației de partid a Centrului universitar Timișoara a subliniat necesitatea creerii unui sistem de activități obligatorii integrate în procesul de învățămînt, constituite într-un complex de măsuri operante și generalizatoare, care să conducă la formarea deprinderilor de bază și a abilităților practice necesare viitorilor specialiști prin dirijarea spre accentuarea orientării aplicative în procesul de predare a tuturor disciplinelor, realizându-se, în același timp, o mai bună coordonare interdisciplinară a raporturilor dintre ele. Strîns legată de aceasta este — așa cum arăta tovarășul Mihai Telescu, prim-secretar al Comitetului județean Timiș al P.C.R. și ancorarea tot mai puternică a învățământului în realitățile economico-sociale ale județului, reconsiderarea conținutului disciplinelor prin introducerea și amplificarea activităților care să dezvolte la viitorul specialist aptitudinile de organizator al proceselor de producție, de coordonator militant al vieții economice, sociale și politice din unitatea în care își va valorifica cunoștințele dobîndite în facultate.

Izvorite direct din cerințele etapei pe care o parcurgem, trăsăturile care definesc noua problematică a specializării au fost subliniate pregnant în documentele partidului devenind astfel principii călăuzitoare pentru întregul învățămînt. Înțelegerea din interior și în perspectivă a modelului de specialist pentru care pledează partidul prin politica de învățămînt își află temeiul în filozofia marxistă — concepție generală care surprinde tendințele de „avanpost” ale cunoașterii și praxisului. Ca intruchipare armo-

nioasă a convingerilor, atitudinilor și opțiunilor politice dobîndite în urma înțelegerii obiective a sensului istoriei, conturarea și conștientizarea idealului politic progresist, implică cunoașterea aprofundată a filozofiei marxist-leniniste, care permite prin caracterul său deschis, neîntreruptă acordare a ideologiei cu știința. Intrucit însăși ideologia care direcționează politica partidului este în permanentă confruntare cu generalizările științei, expresie a înțelegerii juste a procesualității sociale, educația ideologică nu poate fi redusă la însușirea schematică de teze și formule. Aceste obiective formative ale educației ideologice au ca suport, așa cum au evidențiat lucrările Conferinței organizației de partid a Centrului universitar Timișoara, preocuparea individuală a fiecărui cadru didactic și student pentru aprofundarea politicii partidului și statului, însușirea cunoștințelor sistematice predate prin cursurile de științe sociale și, în general, prin întreg procesul de învățămînt, precum și prin acțiunile inițiate de asociații sub îndrumarea organizațiilor de partid.

Darea de seamă, dezbaterile și măsurile pe care le-a adoptat conferința a relevat faptul că toți comuniștii, cadre didactice și studenți, prin activitatea depusă în organizațiile de partid, asociații studențești prin acțiunile care le vor susține în rîndul tineretului studios ca și prin exemplul personal, va trebui să-și întărească spiritul militant, combativ, puterea de influențare în transpunerea neabătută în viață a sarcinilor care revin învățământului superior din documentele de partid.

Va trebui, așadar, ca în spiritul hotărîrilor Conferinței organizației de partid a Centrului universitar Timișoara să potențăm și să mobilizăm întreaga capacitate a organizației noastre de partid, pentru a ne cadența pașii, alături de întregul popor, în marșul muncii, pe magistrala progresului și civilizației, urmînd neabătuți politica clarvăzătoare și științifică a partidului nostru.

Adriana Borș

Tubize de țară

Rămii scînteia mea cînd, tînuită,
Calea se pierde în tăcere și pe rînd,
În veșnicia șoaptelor, să-mi fii nebanuită
Limbă a unui clopot preschimbat în gînd

Beșug de necuprins în seve va fi miine
Și-n cîntecul inchipuit din vorbe noi,
Iar iarba, vîntul îl va pîrgui în pîine
Și setea pietrelor crescute albe-n ploii.

Rămii, dar peste vremi, venirea mea pe lume
Și far tăcut în zare, stăruind de foc...
Să-mi fii luceafăr, cînd pe marea-n spume
De-o noapte fără stele sînt ținută-n loc.

COMPONENȚA NOUĂ din Institutul agronomic

Consiliul Uniunii asociațiilor studențești
din Institutul agronomic Timișoara

Sim Petru, președinte; Iordache Daniel, secretar; Luca Doina, vicepreședinte cu problemele profesionale și științifice; Goșa Vasile, vicepreședinte cu problemele culturale educative; Scobercea Nicolae, vicepreședinte cu problemele politico-ideologice; Turnea Pavel, vicepreședinte cu probleme social-gospodărești; Dar Gavril, vicepreședinte cu problemele de sport, turism; Tosici Liubenco, șeful comisiei profesionale și științifice; Anton Ioan, șeful comisiei culturale; Cirlig Constantin, șeful comisiei politico-ideologice; Homorozeanu Alexandru, șeful comisiei organizatorice; Burba Marian, șeful comisiei sport; Opriș Ioan, șeful comisiei turism; Suci Vasile, șeful comisiei sport; Opriș Ioan, șeful comisiei sociale; Moise Emanoil, șeful comisiei muncă patriotică; Hanganu Simion, Benedek I. Sandor, casier; Rusoiaie Dumitru membru al comisiei profesionale; Borș

Adriana, membru al comisiei culturale; Gozner Anton, membru al comisiei organizatorice; Spineanu Maria, membru al comisiei politico-ideologice; Freinhover Gerlinde, membru al comisiei de muncă patriotică. Comisia de cenzori: Miu Titu, președinte; Braghina Ioan, Spineanu Vasile, Verneșan Ioan, Hileaga Teodor — membrii.

Facultatea de medicină veterinară

Păscuț Ioan, președinte; Teuca Dan, secretar; Coman Eugenia, vicepreședinte cu problemele profesionale; Frangulea Iulian, vicepreședinte cu problemele politico-ideologice; Nițulov Radu, vicepreședinte cu problemele culturale; Olinic Cornel, vicepreședinte cu probleme de sport, turism, Ogășan Petru, vicepreședinte cu problemele social gospodărești; Moje Gheorghe, șeful comisiei profesionale; Duruț Aurel, șeful comisiei culturale; Silaghi Roman, șeful comisiei sport; Teodorescu Ioan, șeful comisiei turism; Ios-

Adunările generale care vor dezbate stadiul pregătirii studenților și prezentarea unui program de măsuri în vederea desfășurării în bune condițiuni a sesiunii de examene, se vor ține pînă la 12 ianuarie 1973.

Sesiunile de comunicări a cercurile științifice studențești, reunite la nivel de facultate se țin în luna ianuarie.

Vor fi definitivate și discutate în adunarea generală AS din luna ianuarie planurile tematice de cercetare științifică studențească al fiecărui an de studii.

CONFERINȚA A HOTĂRÎT

Republică

ecă peste vremi aceeași care-ai fost,
li me de-mpăcare rămas sub cer de vise
n nd îți port făptura, știută pe de rost
s letu-mi, cînd pleoapele-s închise.

unde-aceea, n mine ceasu-n care sînt
lînd gîndului să treacă încă-o dată
în nîi tăi, cum poartă strofa unui cînt,
în nîezul vorbelor, albastrul fără pată.

Azi, stema

ema-nchipuită din spicele de pîine
gonă de-mpăcare pe fruntea ta adună
în dezleagă vîrsta în vorbe noi, ca miine
p din alte innuri să-ți împletesc cunună.

Acest pămînt

es pămînt și sevele — furtună
es îmbă pîinea-n gînduri și nisipul
sulge din iubirea mea ca dintr-o strună
snet care îi încheagă chipul.

Cîntec

ta să se-aprindă, ca-n picurii de ceară,
s unmi de vorbe strinse-n urcușu-ți după rînd
s n știu dacă sorii, vreedată, scăpărare
ta, cum albul mugur din care astăzi cînt.

Atît de a mea

ful vremii-nalte-n care cresc
snt cum urcă-n mine și coboară
sorb din ochi albastrul nefiresc
de-a mea și-atît de-aprinsă țară.

Conferințele de dare de seamă și alegeri ale asociațiilor studențești din institutul nostru s-au desfășurat în perioada în care comuniștii, toți oamenii muncii din țara noastră sînt angrenați în înfăptuirea fermă a tuturor hotărîrilor elaborate de recenta Conferință Națională a partidului, de Plenara Comitetului Central din 20-21 noiembrie, potrivit căroră, noile direcții de dezvoltare economică a țării noastre, în următorii ani și în perspectivă, impun o mai bună organizare a tuturor sectoarelor de activitate, o participare activă a tuturor oamenilor muncii la înfăptuirea sarcinilor trasate de partid.

Astfel, Conferința de dare de seamă și alegeri a Asociației studențești din Facultatea de medicină veterinară a adoptat o serie de hotărîri concrete pentru îmbunătățirea muncii în asociația studențească, în toate sectoarele de activitate, punîndu-se un accent deosebit pe activitatea profesională.

Înțelegînd necesitatea unei mai armonioase îmbinări a învățămîntului teoretic cu cercetarea și producția pentru formarea unor specialiști capabili să se integreze prompt și integral în procesul productiv. Conferința a hotărît o mai bună organizare a cercurilor științifice studențești la disciplinele de specialitate, cuprinderea tot mai largă a studenților cu

medii bune și foarte bune în activitatea de cercetare, precum și urmărirea studiului în care se află cercetarea tematică a studenților din anii IV și V — posibilitatea finalizării cercetărilor lor prin lucrarea de diplomă.

În acest sens hotărîrea de a cuprinde, în activitatea de cercetare, a tuturor studenților din anii III, IV și V cu medii peste 7 (șapte), adoptată la recenta ședință a Consiliului A. S. ilustrează trecerea la îndeplinirea acestei hotărîri a conferinței prin căutarea căilor de antrenare a studenților buni și foarte buni în cercetarea științifică, în așa fel încît, acest triunghi: **învățămînt — cercetare — producție** să-și găsească suportul necesar în neîngrădita dorință de cunoaștere a studenților facultății noastre.

Pentru colegii noștri din anii mai mici se vor organiza concursuri pe teme profesionale. În acest scop cit și pentru stimularea participanților la o cit mai vie întrecere se vor acorda recompense morale și materiale.

Un alt raport deosebit de important pe care trebuie să îl avem în vedere, în activitatea noastră, este acela dintre teorie și practica de producție.

În acest sens, Consiliul A. S. va mînta pentru o diversificare a procesului și programului de practică a studenților, adaptarea cit mai intimă a practicii la specificul facultății noastre — în așa fel în-

cît, pregătirea practică să corespundă întru totul indicațiilor și directivelor organelor superioare de partid, a secretarului general al partidului, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**.

În ideea dezvoltării și cultivării la studenții noștri a dragostei față de meseria aleasă, a atitudinii morale, civice înaintate în societate, Consiliul A. S. și-a propus să organizeze, cu ocazia împlinirii a 150 de ani de la nașterea marelui medic, savant și cercetător francez Louis Pasteur — „părintele medicinei și binefăcător al omenirii” — o conferință care să evoce viața și preocupările marelui microbiolog, satisfacțiile profesionale și morale ale acestuia, concepțiile sale înaintate despre lume și viață, contribuția sa la dezvoltarea științei medicale în lume.

Studenții Facultății de medicină veterinară, conștienți că totul se realizează prin muncă, voință și abnegație vor căuta să se pregătească cit mai temeinic, să obțină rezultate foarte bune la sesiunea de examene din iarnă.

Sîntem conștienți că trebuie să dăm cit mai mult, că ni se cere cit mai mult, și de aceea vom răspunde prin fapte condițiilor minunate create de partid, pentru formarea noastră profesională și politică.

Stud. IOAN PĂSCUT
Președintele Consiliului A. S. din
Facultatea de medicină veterinară

Finalitatea muncii educative rezidă în atitudine, în angajarea politică conștientă a studenților

Întreaga activitate politico-ideologică a asociațiilor studențești contribuie la pregătirea multilaterală a studenților pentru muncă și viață, în spiritul responsabilității, al înțelegerii nevoilor societății, pe măsura eforturilor pe care le face statul nostru pentru tineretul universitar. Integrarea activă în profesie, realizarea sarcinilor în domeniul producției materiale și spirituale presupune dezvoltarea sentimentelor de dăruire pentru muncă de echitate socială. În condițiile de astăzi cînd societatea noastră a luat o dezvoltare deosebită, cînd știința și cultura devin factori esențiali pentru progresul societății, finalitatea muncii educative în rîndul studenților rezidă în atitudine, în activitatea concretă de pregătire în domeniul specialității și în egală măsură în

angajarea politică conștientă a acestora prin consolidarea formației lor materialiste și a gîndirii dialectice, a spiritului creator, militant, caracteristic politicii partidului nostru.

În mod consecvent, în concepția generală a partidului nostru, dezvoltarea bazei materiale, a științei și culturii implică intensificarea activității ideologice, dezvoltarea conștiinței socialiste.

Înscriindu-și activitatea pe aceste coordonate Asociația studențească din facultatea noastră desfășoară o bogată activitate politică concretizată prin debateri, informări politice, afișarea în „Colțul presei” a materialelor importante din cotidienele centrale și locale.

Dezbaterile proiectului de Norme ale muncii și vieții comuniștilor, a eticii și echității socialiste a constituit un prilej de verificare a maturității politice a studenților agronomi și în egală măsură o nouă afirmare a opțiunilor lor morale, profund angajate în definitivarea contururilor personalității lor etice. O dovadă concludentă formulată încă de la primele dezbateri. Dialogul viu, matur, a permis nu numai abordarea, descifrarea și definirea unor națiuni cuprinse în dicționare, ci, operînd cu conceptele globale de etică, s-a putut observa conturarea cu claritate a fondului general al personalității masei noastre de studenți a că-

ror convingeri morale, opțiuni etice și atitudinii față de normele de conduită au primit amprenta dinamicii noastre sociale a intransigenței etice pe care o implică marile prefaceri de la noi — drumul spre comunism.

Atitudinea angajată, stimulată permanent de programul creator al partidului comuniștilor s-a regăsit în hotărîrea noastră de a găsi cele mai eficace căi de muncă politico-ideologică. Prin comisia care se ocupă de această latură a activității Asociației studențești din facultatea noastră, s-a reușit imprimarea unei permanențe în informarea prin „Colțul presei” a masei destudenți despre evenimentele politice cele mai importante. De asemenea s-a încercat o cit mai exactă respectare a datelor privind dezbaterile organizate și crearea unei ambianțe active, a unei participări mai numeroase la discuții.

Interesul sporit pe care îl manifestă studenții față de aceste forme de activitate este umbrat însă de o minoritate care absentează cu regularitate. Pentru aceasta este necesar, este de datoria fiecărui dintre noi să ia atitudine în fața unor asemenea exemple negative, să acționeze plenar opinia studențească.

Stud. IONEL CIUPAV,
Președintele Consiliului A. S.
din Facultatea de agronomie

MEMBRILOR CONSILII A. S. AGRONOMIC Timișoara

Chici Dimitrie, șeful comisiei de muncă patriotică; **Tasch Wilfried**, șeful comisiei organizatorice; **Bota Felicia**, casieră.

Facultatea de zootehnie

Sporea Tiberiu, președinte; **Dalca Iosif**, secretar; **Pădeanu Ioan**, vicepreședinte cu probleme profesionale; **Sălăjan Paul**, vicepreședinte cu probleme politico-ideologice; **Ilie Marcel**, vicepreședinte cu probleme culturale; **Miloi Nicolae**, vicepreședinte cu probleme sociale; **Micu Șerban**, vicepreședinte cu probleme de sport, turism și apărarea patriei; **Gnadt Adalbert**, șeful comisiei profesionale; **Sirbu Lidia**, șeful comisiei politico-ideologice; **Gavrila Eleonora**, șeful comisiei culturale; **Hileagă Teodor**, șeful comisiei sociale; **Cocheci Emil**, șeful comisiei sport; **Ludu Ovidiu**, șeful comisiei turism; **Buta Gheorghe**, șeful comisiei organizatorice; **Hălmășean Adam**, **Codaș Rodica**, casieră.

Facultatea de agronomie

Ciupav Ionel, președinte; **Gheran Elena**, secretar; **Mag Cornel**, casier, **Iconov Mirela**, vicepreședinte cu probleme profesionale, **Balaci Nicolae**, vicepreședinte cu probleme politico-ideologice; **Achim Florin**, vicepreședinte cu probleme sociale; **Ivașcu Ioan**, vicepreședinte cu probleme de sport, turism **Tărău Ioana**, vicepreședinte cu probleme cultural-educative; **Dume Aurel**, șeful comisiei organizatorice; **Avram Teodor**, șeful comisiei profesionale; **Criste Pasc**, șeful comisiei politico-ideologice; **Bordea Grigore**, șeful comisiei sociale; **Ciupea Vasile**, șeful comisiei turism; **Richișan Maria**, șeful comisiei cultural-educative; **Nicolaescu Dumitru**, șeful comisiei de muncă patriotică; **Kociș Iuliana**, **Silaghi Gheorghe**, **Precup Gheorghe**, **Cașota Maria**, membri; **Roșă Victor**, **Tac Letiția**, **Sirb Vasile**, comisia de cenzori.

Însemnările de față nu își propun o analiză a activității reprezentanților în Consiliul profesoral ci, ele se vor, o chemare, un îndemn adresat tuturor celor care au importanta misiune de a menține o perfectă și permanentă legătură între studenți și cadre didactice, de a da glas aici, într-un cadru organizat dorințelor și sugestiilor masei de studenți, referitoare la problemele majore de perfecționare a procesului de învățămînt, îmbunătățirii activităților școlare, profesionale, politice, culturale etc.

Potrivit regulamentului, reprezentanții în consiliile profesorale au obligația statutară de a participa la toate ședințele de consiliu, cu

drept de cuvînt analizat și reținut, precum și dreptul de vot deliberativ la toate problemele dezbătute, să abordeze în mod deschis toate problemele care interesează masa studenților pe care îi reprezintă.

O datorie fundamentală este și aceea de a asigura o permanentă informare a colectivului de studenți despre problemele discutate ca și despre modul în care acestea au fost soluționate de către consiliu.

Desigur însă, că, acestor sumare însemnări li se cer adăugiri, alte elemente care să definească limitele în care activitatea noilor reprezentanți în consiliile profesorale se va circumscrie.

I. P.

Motto: „Una din trăsăturile caracteristice ale comunismului este tocmai efortul neobosit pentru autoperfecționare pentru depășirea stadiului atins la un moment dat, puterea de a privi mereu înainte, de a-și fixa obiective tot mai înalte în interesul societății”.

NICOLAE CEAUȘESCU

La nouăsprezece ani, în această perioadă de splendidă înflorire a forțelor fizice și spirituale, la vârsta de aur a marilor speranțe, un tânăr și-a notat în jurnalul său următorul plan de muncă: „Telul vieții mele la țară, în decurs de doi ani, va fi: să studiez temeinic întregul curs de științe juridice, necesare pentru terminarea examenului la universitate; să studiez medicina practică și o parte teoretică; să studiez limbile — franceză, rusă germană, engleză, italiană și latină; să studiez agricultura, atât teoretic, cât și practic; să studiez istoria, geografia și statistica; să studiez matematica — cursul liceal; să scriu o disertație; să ating un înalt grad de perfecționare în muzică și pictură; să scriu reguli pentru viață; să capăt câteva cunoștințe în domeniul științelor naturii; să întocmesc o lucrare din toate obiectele pe care le voi studia...”

Programul acesta, extrem de vast și de complex, în parte îndeplinit, aparține unui tânăr care avea să fie, mai târziu, unul dintre cei mai mari scriitori ai lumii, autorul romanelor *Război și pace*, *Anna Karenina* și *Învierie* și unul dintre cei mai cetezătorii pedagogi, care avea să pună în centrul sistemului său de gândire și de educație, ideea de autoperfecționare morală a omului.

Criticând concepțiile mistice ale lui Tolstoi, îndemnul la pasivitate, teoria neîmpotrivirii la rău prin forță și încercarea de a substitui autoperfecționarea morală revoluției sociale, nu trebuie să cădem în greșala de a lepăda, cum se spune, odată cu apa din albie și copilul din ea, de a nu reține o idee atât de prețioasă, pentru procesul educației, cum este concepția autoperfecționării, integrată însă unui context ideologic nou, al umanismului socialist și aplicată omului animat de înalte idealuri ale comunismului.

În cadrul și în perspectiva acestui mare ideal comun, al întregului popor, înfloresc și se concretizează, în special în perioada de încheiere a adolescenței, la pășirea pe porțile facultăților, visurile entuziaste și idealurile realizabile ale celor care sint chemați să devină schim-

„Purtați-vă totdeauna ca și când v-ar privi zece ochi”

bul de mine al intelectualității socialiste, viitorii specialiști ai producției de bunuri materiale și spirituale ai patriei noastre.

Anii de facultate constituie ultima etapă organizată în procesul de educare prin școală a tânărului, perioada în care personalitatea lui în devenire se poate desăvârși în mod armonios, în funcție, atât de un grup complex de factori educativi, cât și de propria-i conștiință. Acești ani, poate cei mai frumoși, cei mai receptivi și mai bogați în impresii, în care deseori se cristalizează destinul unei vieți întregi — pe tărîm profesional și uneori și familial — nu trebuie irosiți.

Folosirea cu maximum de intensitate a acestor ani frumoși, cu care nu ne mai întîlnim niciodată, dezvoltarea și îmbogățirea conștiinței, făurirea unui ideal propriu, integrat social și organic mărețului ideal al poporului, stabilirea unui program de modelare a personalității pentru atingerea acestui țel, sint probleme la care trebuie să reflecteze, scrutînd viitorul, cu un plus de introspecție, fiecare student.

În făurirea unui ideal, a unui țel în viață, a unui plan de realizare a lui pornim, bineînțeles, de la posibilitățile și înclinările reale ale fiecăruia.

În stabilirea unui plan de dezvoltare multilaterală a propriei individualități este indicat să ne orientăm după modele, după personalități remarcabile din trecut sau chiar în viață, pentru care nutrim o deosebită simpatie și admirație. S-ar putea obiecta că mulți au ajuns oameni celebri, fiind genii și că nouă, muritorilor de rînd, nu ne sint accesibile culmile atinse de ei. Cu toate acestea, cele mai multe genii au mărturisit că genialitatea lor nu este decît un produs al muncii îndrîjite. „Geniul este o capacitate nelimitată de muncă”, spunea Huxley... „geniul înseamnă răbdare” afirma Goethe. „Geniul este unu ja sută inspirație nouăzeci și nouă la sută transpirație, glumea cu seriozitate Edison. Ceai-

kovski susținea că „inspirația este un oaspete căruia nu-i place să-i viziteze pe cei leneși. Vorbînd despre sine marele naturalist Ch. Darwin mărturisea că avea gîndirea unui doctor sau a unui avocat obișnuit, dar, că la el, „mult mai important era faptul că dragostea pentru științele naturale a fost constantă și arzătoare”.

Puterea educativă necurmată a vieții oamenilor mari constă tocmai în faptul că au fost oameni ca și ceilalți, dar pe care o stranică stăpînire de sine, o încredere supremă a voinței, răbdarea neistovită în muncă i-a ridicat deasupra celorlalți.

Cînd dezvoltarea multilaterală a studentului devine o cauză proprie, un pasionat program de acțiune în fața conștiinței lui, forțele sale lăuntrice sint mobilizate, crește dragostea față de profesie, interesul și setea de a acumula cît mai multe cunoștințe, ceea ce, după cum se știe, reduce oboseala și efortul de a asimila.

Pentru studentul care își propune un asemenea țel, autocontrolul, executat în fiecare clipă, are un rol cu mult mai mare în desăvîrșirea personalității, decît controlul exercitat sporadic sau periodic. Stabilirea unei juste corelații între control și autocontrol, este, după cum s-a mai arătat, o problemă deosebit de importantă, de tact pedagogic, în procesul instructiv-educativ. Dacă în copilărie și în preadolescență predomină controlul, în adolescență el se îmbină cu autocontrolul, iar în anii studenției, după o perioadă atentă de îndrumare, pentru acomodarea studenților cu așa-numitele metode și cu „stilul de muncă universitar”, rolul predominant (firește, în mod diferențiat), credem, că trebuie să-l revină autocontrolului.

Autocontrolul se manifestă nu numai la însușirea cunoștințelor, ci exercitarea lui trebuie să fie prezentă în orice ocazie, asemeni unei busole giroscopice care menține direcția constantă a unei nave.

Cu alte cuvinte autocontrolul este necesar nu numai la autoverificarea gradului de însușire a cunoștințelor înainte de seminarii, colocvii și examene, ci și în raporturile cu colegii, în viața de familie și de societate, unde autocontrolul, înțeles ca stăpînire de sine conferă un echilibru, așa numitul tact în comportarea cu oamenii. De aceea s-a spus că tactul reprezintă jumătate din arta de a trăi în viață, iar gustul, cealaltă jumătate.

Fîind un act voluntar, autocontrolul este considerat ca o trăsătură a caracterului, care este o calitate socială a individului. „Talentul se formează în singurătate, caracterul în societate”, spunea Goethe. Autocontrolul presupune conștiința relațiilor sociale. „Purtați-vă totdeauna ca și cînd v-ar privi zece ochi” se obișnuiește să se spună.

În formarea personalității, stăpînirea de sine, autocontrolul, semn al unei voințe puternice, este un factor esențial, un element al caracterului. Încă din trecut s-a subliniat rolul caracterului în viața socială. Rembrandt spunea „...mai bine caracter fără cultură, decît cultură fără caracter...”. Desigur, în societatea noastră această ultimă alternativă este tot mai rar întîlnită. Socialismul oferă condiții nemaîntîlnite, atât pentru formarea specialiștilor cu o largă cultură umanistă, cît și pentru formarea caracterelor tari. Aceste condiții optime trebuie folosite din plin. Iar aceasta devine posibil impunîndu-ne un sever autocontrol în pregătirea și formarea noastră multilaterală, în gesturi și în comportare, în conduita noastră față de colegi și în societate.

În munca pentru autoperfecționare prin autocontrol și educație, adesea, nu totul ni se va părea lîn și ușor. Dar, nu trebuie să ne descurajăm. Să muncim cu perseverență asupra noastră vreme îndelungată, zile și ore, mergînd pe aceeași cale, fără să ne grăbim, fără să căutăm succese ieftine și rapide (se știe că o broască țestoasă care merge pe un drum drept va întrece pînă și pe cel mai rapid cal de curse care a apucat-o pe o cale greșită).

Însușirea profundă de către toți studenții noștri a liniei politice a partidului, a normelor vieții și muncii comuniștilor, ale eticii și echității socialiste reprezintă garanția sigură a realizării complexe a autoperfecționării.

Trebuie așadar să perseverăm, pentru că e știut că „a te lupta cu tine însuși este cel mai greu război, a te învinge pe tine este cea mai frumoasă victorie”.

Conf. dr. CEZAR APREOTESEI

DEONTOLOGIA VETERINARĂ

Prof. dr.

VALERIU PINTEA

decanul Facultății de medicină veterinară

Într-un sens practic, etica se referă la principiile și normele de comportare ale oamenilor între oameni, la atitudinea indivizilor față de societate, la spiritul lor de sacrificiu și la adevăratele lor fără echivoc față de marile idealuri dar și față de micile obligații esențiale pentru cercul de imediat ambianță a individului. Educația, tradițiile, forța opiniei publice și o pornire interioară înăscută de generozitate și bunăvoință susține alinierea individului la o viață corectă și de dăruire.

O existență social-profesională corectă este construită pe respectarea unor norme de drept. Generozitatea, bunăvoința, strădania de a face bucurii semenilor mîna prietenească întinsă aproape-lui tău în ceasurile de grea cumpănă sint acte ale conștiinței social-etice pe care legile nu le prevăd iar codurile, cel mult, le recomandă.

Societatea socialistă respinge orice tendință de ierarhizare inter-profesională; fiecărei profesii îi revine o funcție proprie determinată de conținutul și obiectivul ei final; toate profesiunile însă concurează la desăvîrșirea construirii societății socialiste, realizîndu-și, astfel, funcția lor socială.

Apartenența la o profesie implică responsabilități morale din partea individului pentru a contribui la înfăptuirea funcției sociale la cel mai înalt nivel.

Deontologia veterinară ca orice altă însumare de norme etice profesionale, impune obligații care implică responsabilități juridice. De îndeplinirea obligațiilor este legată și dobîndirea unor drepturi; mai mult, în limbajul eticii, exercitarea dreptului de a-ți onora obligațiile este

atitudinea cea mai expresivă a unei etici profesionale. În societatea socialistă, medicina veterinară, are un caracter social și slujește obiectivele economice de prim rang. În medicina aplicată la om, indiferent de sacrificiile cerute bolnavului însuși și societății, medicul trebuie să lupte pentru „menținerea vieții”. Medicul veterinar trebuie să decidă dacă tratamentul este justificabil din punct de vedere economic sau dacă animalul bolnav trebuie sacrificat; răspunderea profesională este, evident, mai mare, atît pe plan etic, cît și deontologic.

Factorul economic imediat nu-l poate împinge pe medicul veterinar să-i dea prioritate, dacă prin aceasta se generează posibile daune economice ulterioare mult mai grave dacă se expune unui pericol potențial o colectivitate umană. Astfel de circumstanțe deontologice sint legate de strategia care se impune în combaterea epizootiilor și a valorificării unor produse de origine animală.

Răspunderea esențială a medicului veterinar este consultarea și tratarea animalului bolnav identificat ca atare de către el sau semnalat de altcineva. În cazul identificării bolilor infecțioase declarabile, se vor institui măsurile legale. Părăsirea animalului în suferință fără nici o indicație sau a situației epizootice fără indicații precise sint cele mai grave încălcări ale răspunderilor profesionale și ale prescripțiilor deontologice.

Stilul unei vieți profesionale însuflețită de idealuri și acțiuni etice, onorarea deontologică a profesunii în răspunderea profesională se înpletesc armonios în conștiința socialistă, o mare și dorită realizare profesională în slujba societății.

Cum se cuvine oare, să-i evocăm pe cei care nu se duc în moarte ci, cu aripile deschise, în nemurire?

Să ne inclinăm frunțile și cu vorbe abia șoptite să le repetăm încă o dată numele —

ATHANASE JOJA

VICTOR EFTIMIU

HENRY COANDĂ

IIORIA HULUBEI

Cu pioasă admirație pentru profundul vostru simț al prezenței în timp,

pentru uluitorul clocot al singelui vostru — argint viu, neli-niștit,

ne inclinăm în fața memoriei voastre și vă urmărim drumul spre panteonul veșniciei creației...

Filele calendarelor din ca re ați plecat se apleacă în bernă și pumnii noștri așează, îndurerați grăunți de țărînă românească, la soclul care vă va slăvi numele și geniul vostru slujitor.

VICTOR EFTIMIU — inedit

Helios

Sublimul Helios, generatorul
De viață și lumină și căldură
De soarta muritorilor se-ndură
În vecii vecilor ocrotitorul.

El nu împărtășește legea dură:
Prezentul, și trecutul, viitorul,
Sfîrșitul, începutul, creatorul,
Prefaceri, descompunere, sudură.

Dragon de foc văzduhurile laie
Hrînindu-și generoasa vîlvătaie
Din sursa-i de jăratec și de gaze.

Și pe cînd el continuă să ardă
Pămînt apus, clorotică blafardă
Îi fură luna un mănunchi de raze...

BRÂNCUȘI

15 ANI DE LA ÎNCETAREA DIN VIAȚA

Comemorarea lui Constantin Brâncuși reprezintă, întotdeauna, moment de înțelegere generală a fenomenului unic care a fost acesta și vedește adevărurile cuprinse în afirmațiile contemporanilor săi, care vedeau în opera marelui român o asemănare a întregii istorii a sculpturii pe care „a dominat-o, a depășit-o, a respins-o, a regăsit-o, a purificat-o... A desprins din ea esența”.

Arta lui Brâncuși nu a fost înțeleasă de la început. La aceasta a contribuit, de bună seamă, dincolo de caracterul insoțit, nou, al operei, însuși artistul, care a fugit cu îndrăzneală de orice publicitate, preferând să trăiască ca un pustnic, în meditație și tensiune creatoare. Insași Titulescu mărturisea: „Simt că este ceva neobișnuit de mare în sculptura lui, dar nu am ajuns să-l înțeleg limbajul”. Arghezi l-a înțeles încă de la primele expoziții, iar Goga spunea: „Va fi cel mai mare sculptor al vremii”. O profundă înțelegere a arătat-o Lucian Blaga, care n-a ezitat să-l situeze alături de Van Gogh, Matisse, Picasso și Arhipenko într-adevăr. Joyce în literatură, Picasso în pic-

tură și Brâncuși în sculptură, formează trinitatea care a spart tiparele vechi ale artei și a creat arta modernă a secolului nostru.

Arta lui Brâncuși, izvorită din străfundurile creației noastre populare, este o artă de simplificare, sinteză și simbol. Artistul a renunțat la ceea ce el numea „biftec”, la formele anatomice, la asemănare și amănunt — ca fiind neesențiale și trecătoare; a căutat și redat ceea ce este esențial, permanent și veșnic, cu o subtilitate și putere de sinteză neîntâlnită până la el. Brâncuși a pătruns în esența lucrurilor și a lucrat cu bucurie și pasiune adâncă la desăvârșirea operelor sale prin reluarea unor teme în tot timpul vieții (tema păsării măiestre revine de 29 de ori).

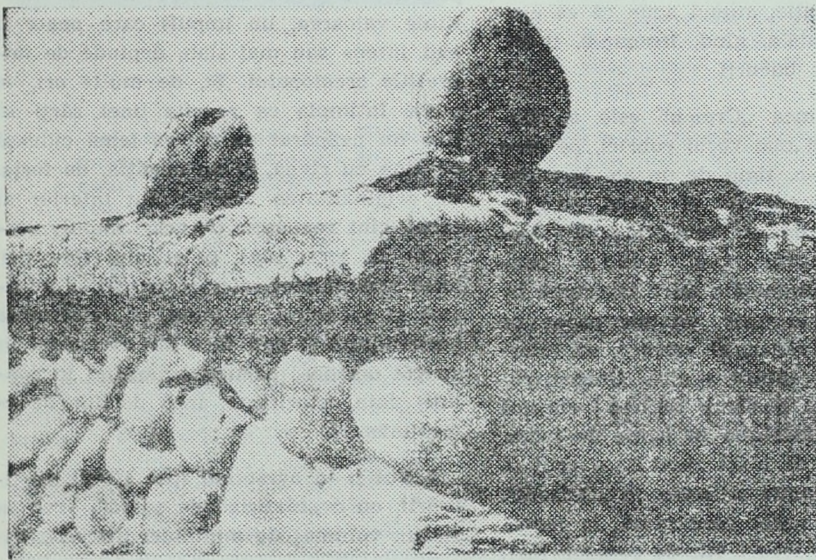
Tendințelor de înălțare și cunoaștere — permanente ale sufletului omenesc — nu le-a dat nimeni o expresie atât de copleșitor monumentală, ca marele nostru Brâncuși. Atât păsările cât și coșoanele sunt un simbol al ascensiunii, al eliberării și al păcii, având o strânsă legă-

tură și unitate între ele. Dintre toate operele sale, **Coloana infinită**, exprimă cu o forță plastică ieșită din comun, aspirația omului către înălțare, cunoaștere și eliberare din lanțurile ignoranței și neștiinței. Este opera cea mai reprezentativă a timpurilor noastre; ea a întrunit adieziunea cea mai completă a contemporanilor.

Completând operele lui Brâncuși, ai sentimentul continuității ființei și aur al comorilor de artă create de poporul nostru de-a lungul veacurilor. Ansamblul măreț al lucrărilor de la Tirgu-Jiu, datorite de genialul artist țării sale, de care s-a simțit legat până în ultimele clipe ale vieții, este o adăugire fericită la tezaurul de artă al altor mănăstiri și biserici de lemn, care dau o impresie copleșitoare prin simplitatea, armonia și poezia lor.

Brâncuși, a reușit pe deplin să realizeze ceea ce a dorit: „Ceea ce vă dăruiește este bucuria pură”.

G. BLAGA

M-am nimerit la Hobița, într-o seară în care noiembrie se prăvălea, topindu-se în anotimpul alb.

Cițiva copaci străjuiau intrarea stînd dirji și bicele ploii își năpusteau furiile asupra lor. Cădea seara. Și mi se părea că se încheagă o altă legendă a morții vitejilor. Urcam pe o limbă de pământ lunecoasă prin tot mai nestăvilite furii, mai urlătoare care se prăbușeau ca să lase loc altora, din ce în ce sporind precum capetele zmeului rețezat.

Doar copacii stăteau drepti. Satul era tot un vuiet numai stilpii de prisnă tăceau. Atit. Stilpii erau cufundați în liniște și pietrele din ziduri.

Doar lemnului și pietrei îi e dată tăcerea și nemurirea aici, unde lumea l-a primit pe Brâncuși ca să o preschimbe în țintă cerească, în masă fără de cuvînt și-n veșnică poală pentru bicele ploilor.

NICOLAE BĂDILESCU

Milarepa acționă pe căi misterioase ca să aducă lui Constantin faima mondială pe care n-o căuta, dar de care omenirea avea nevoie, pentru a se trezi la noile forme care se făureau în vederea unei noi epoci.

Începu atunci cînd Edward Steichen, fotograf, rămase atât de încîntat de una din păsările lui Brâncuși, încît i-o cumpără cu șase sute de dolari. Cînd Steichen debarcă în portul New York cu pasărea în spațiu, în 1925, inspectorul vamal refuză să admită pasărea drept obiect de artă. Îi ceru insistent să plătească taxe vamale ca pentru orice bucată ordinară de cupru, cîntărind pasărea lucitoare de alamă. Fixă o taxă de patruzeci la sută din valoarea ei, ceea ce însemna 240 de dolari. Ca operă de artă ar fi fost scutită de vamă. Protestînd, Steichen plăti banii. Prietena sa, Gertude Vanderbilt Whitney, deși sculptoriță academică, vizitase atelierul lui Constantin și-i înțelesese măreția. Se oferă să dea banii necesari avocatului lui Steichen pentru a da în judecată Vama Statelor Unite.

Sala tribunalului se afla sus, în clădirea Vămii Statelor Unite, cu priveliștea spre golf. În spatele judecătorului era drapat un imens steag american. În fața judecătorului **Pasărea în spațiu** a lui Brâncuși din alamă polisată țîșnind ca un idol modern. Tribunalul trebuia să găsească răspuns la întrebarea: ce-i asta? Procurorul federal o numi „un drug de alamă polisată, răsucit armonios”.

Era un obiect atât de ciudat încît toată lumea rîse de el. Judecătorul întrebă un martor dacă „aflîndu-se în pădure, ar ochi-o, luînd-o drept pasăre?”. Avocatul apărării dorea să știe dacă un mecanic bun nu ar fi putut face același lucru cu ajutorul unei țevi de aramă. Epstein, sculptorul, care se întimpla să fie la New York, se oferă să-l apere pe Brâncuși. Răspost: „Un mecanic nu poate face o lucrare de artă deoarece, de îndată ce izbutește, devine artist”.

„De ce este aceasta, operă de artă?”

întrebă procurorul „Îmi satisface simțul frumosului. Îl găsesc un obiect frumos”. Explică Epstein. Apoi procurorul întrebă: „Așa că dacă am avea un drug de alamă foarte bine polisat și îndoit, atunci ne-am afla în fața unei opere de artă?”

„S-ar putea să devină”, admise Epstein. „Atunci un mecanic ar fi putut face lucrul acesta?” insistă avocatul.

„Un mecanic ar putea să lustruiească o bucată de alamă, dar n-ar putea crea o

PETER NEAGOE

Sfîntul din Montparnasse*

operă de artă. Asta-i tot. Ar fi putut șlefui aceasta, dar n-ar fi putut să o conceapă. El nu poate concepe aceste linii particulare care îi dau frumusețea individuală”, explică cu răbdare Epstein.

„Pentru dumneata este o pasăre?” insistă avocatul.

„Mie îmi este indiferent ceea ce reprezintă, dar dacă artistul a numit-o pasăre, am să o numesc și eu tot așa. În această sculptură aflăm anumite elemente proprii unei păsări. Conturul sugerează poate pieptul unei păsări”, încercă Epstein în continuare.

Judecătorul refuză să accepte această explicație. Spuse: „Poate tot așa de bine să sugereze prova unei ambarcațiuni sau secera luii noi!”

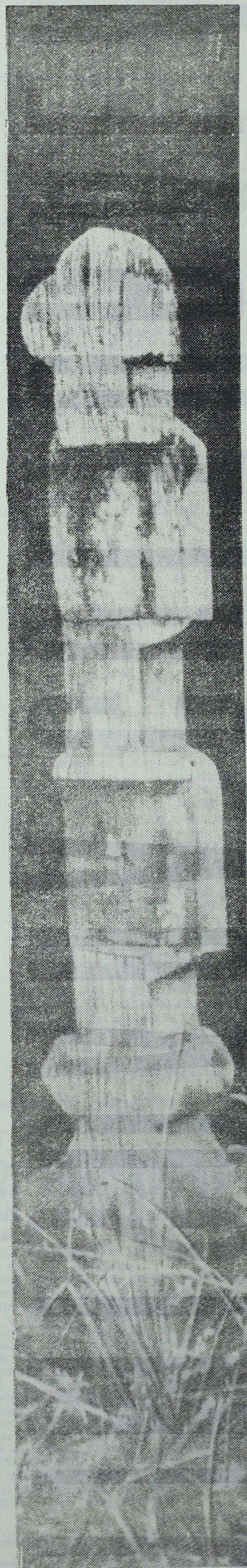
„Sau un pește, sau un tîgru”, adăugă avocatul.

Epstein fusese prevăzător și adusese un soim egiptean care prezenta o carență similară de detalii realiste. Epstein sublinie faptul că exista atunci o anumită școală de artă „a căror exponenți încearcă să reprezinte idei abstracte în mai mare măsură decît să imite obiectele naturale. Deși pasărea lui Brâncuși nu avea nici cap, nici picioare, nici pene, totuși sugera zborul, grația, aspirația unei vîguri dublate de viteză, în spiritul tăriei, putinței, frumuseții, aiidoma unei păsări”.

Judecătorul rămase înmărmurit. Nu voia să se facă de ris. Se eliberă de judecățile împotriva **Păsării în spațiu**, pe măsura desfășurării procesului, avocatul apărării invocă legea tarifelor vamale care definea o sculptură drept un obiect ce reprezintă cu adevărat forma umană sau animală. Piesa cu pricina aducea mai mult cu o aripă de elice decît cu o pasăre. Un grup de distinși experți de artă dovediră că forma neregulată și reflexele neașteptate de lumină ale păsării lui Brâncuși le părea mai mult o expresie a naturii decît ar fi putut vreodată să prezinte o elice. Destul de ciudat, Brâncuși fără să știe, crease forma care mai tîrziu se dovedi cea mai adecvată pentru elicea de avion.

Hotărîrea tribunalului întîrzie doi ani. Importantă, însă fusese expoziția de publicitate pe care o stîrnise. Niciodată, înainte, un sculptor nu se bucurase în timpul vieții de atîta publicitate spontană. Poetul Carl Sandburg scrisese despre Brâncuși: „Cercetează străfundurile tainelor primilor și celor mai vîrstnici făuritori de forme”. Numele lui Constantin se afla pe toate buzele. Marcel Duchamp îi organizează o expoziție la Galeria Brummer. În prefața catalogului, Paul Morand îl descrie drept artistul cel mai puțin parizian; un om al unei alte epoci, care nu se grăbește niciodată

*The Saint of Montparnasse, Chilton Books, Philadelphia and New-York, 1965.

„Am dorit o rubrică de fapte, de gesturi, de chipuri, de sentimente“

Interviul nostru cu Ion Arieșanu

— redactor șef al revistei „ORIZONT“

Noua serie a revistei **Orizont** înseamnă o prezență literar-artistică și social-politică care s-a impus și studenților Institutului agronomic Timișoara.

1. Ce înseamnă, pentru dumneavoastră, mult stimat Ion Arieșanu, scriitorul și publicistul, conducerea unei reviste săptămânale.

2. Există în rubrica „Creion”, semnată de dumneavoastră un sens special, o anumită dimensiune narativă în care suma situațiilor și detaliilor sugerează o evoluție continuă a materialului faptic, într-un flux desfășurat în însăși substanța dramatică a acestor notații. Este vorba despre niște fișe de roman sau acestea sînt meditații care converg către ceea ce fundamentează viața în general și-o anume conduită?

3. Există în romanul „Vraja” apărut în Editura M. Eminescu, în 1971, o senzație continuă de preocupare pentru evoluția personajelor. Este aceasta o conduită deliberată a dumneavoastră atunci cînd scrieți?

4. În sfîrșit, o ultimă și des obișnuită întrebare. Cînd și cu ce va fi prezent, din nou, scriitorul Ion Arieșanu, în librării?

1. O revistă lunară este un tren personal. Trebuie condus, dar ai răgazul să observi toate cotiturile, să veghezi viteza, să poți observa eventualele capcane pe linii. O revistă săptămînală este însă un tren fulger. Din viteza fantastică, alergînd pe linii, toate devin cu sută la sută mai greu de urmărit, de dus cu bine la capăt și surprizele și deraierile și catastrofele pot fi mult mai multe la o asemenea viteză, la un asemenea ritm de apariție. Știi, nu ai cînd să-ți tragi răsufleta și trimiți din nou spre gările omenești cîte o nouă garnitură încărcată. Asta e o revistă săptămînală, simplist vorbind, și dacă este să spun ce înseamnă ea pentru mine, în acest stadiu de o jumătate de an de la apariție, atunci spun că ea este egal cu hărțuiala, gînd, insomnie, iluzii, deziluzii, șoc, bucurii.

2. Rubrica mea „Creion” este o continuare a unei mai vechi rubrici, pe care am întreținut-o, timp de un an, la o pagină de duminică a unui cotidian în limba maghiară *Voiam*, într-adevăr să scriu pentru o zi de duminică o mică inscripție lirică, o mică alegorie, un mic popas de duioșie — un răgaz, un respiro, un intermezzo, în alergătura zilnică. Uneori, rubrica mea s-a prefăcut dintr-o rubrică de duminică într-una în haine de lucru. Vreau să zic, de toată ziua. Ea a vrut să însemne și înainte și acum, în „Orizont”, orgoliu unui suflet care caută, în lumea din jur, acele locuri atît de comune încît pot fi ignorate de semenii, dar atît de pline, adeseori, de o frumusețe ascunsă, de un palpînt omenească. Am dorit o rubrică de fapte, de gesturi, de chipuri, de sentimente, pornind toate dintr-o trăire personală. În ele m-am regăsit, uneori, copilărește, niciodată însă cu o seriozitate dezarmantă, încît ceea ce am scris să fie socotit prețiozitate. Aș zice: am început această rubrică din dorința de a fi bun cu mine însumi, de a fi duios și curat, măcar odată pe săptămîină, umblînd și trăind printre oameni.

3. Cînd seriu știu că pornesc de la ceva și tind să ajung undeva. Mi se pare că George Călinescu spune că romanul e un sudiu în mers al oamenilor, în caractererele lui generale și cu particularități generale. Ei bine, sincer vorbind, nu m-am preocupat în mod deosebit de evoluția unui personaj sau altui din cărțile mele, în speță romanul *Vraja*. Ceea ce se simte, ceea ce cititorul simte este ceva neimpus de mine. Nu țin neapărat să fie așa sau așa. Trebuie spus însă un lucru important: mă preocupă de fiecare dată tonul, formula prin care voi aborda cartea mea. În acest sens, cred că un roman este în primul rînd un impuls personal, pe care viața ți-l dă. Acest impuls constituie valoarea, un impuls care poate fi mai intens sau mai slab, depinde de impresiile creatorului. Și, de multe ori, se poate întîmpla ca reușita unei cărți să țină nu neapărat de marea temă culeasă de tine cu rîvnă, ci de bogăția, de forța, de originalitatea acestui cînt interior al cărții, cînt românesc de acest impuls personal. În acest sens, patetismul formulei, forța acestui cînt interior românesc depășesc și subiectul, și tema, și alcătuirea personajului și poți face din cartea ta un strigăt omenească particular, trăind în condiții date, istoricește, însă doritor de eternitate.

4. Voi fi în acest an, spre sfîrșit, în librării, cu o „cärtică de seară”, vreau să zic un volumaș de miniaturi lirice: „Primiți puțină duioșie?” O carte care se va putea citi într-o seară, ce va apare la editura „Facla” și un volum în colecția „Reporter”, la editura Eminescu, „Reportaje literare”, un fel de povestiri, eseuri, publicistică — la care țin enorm. Poate că țin la ele pentru că acele pagini reprezintă pentru mine foamea mea permanentă de contactul vieții, dorința de căldură și afecțiune omenească.

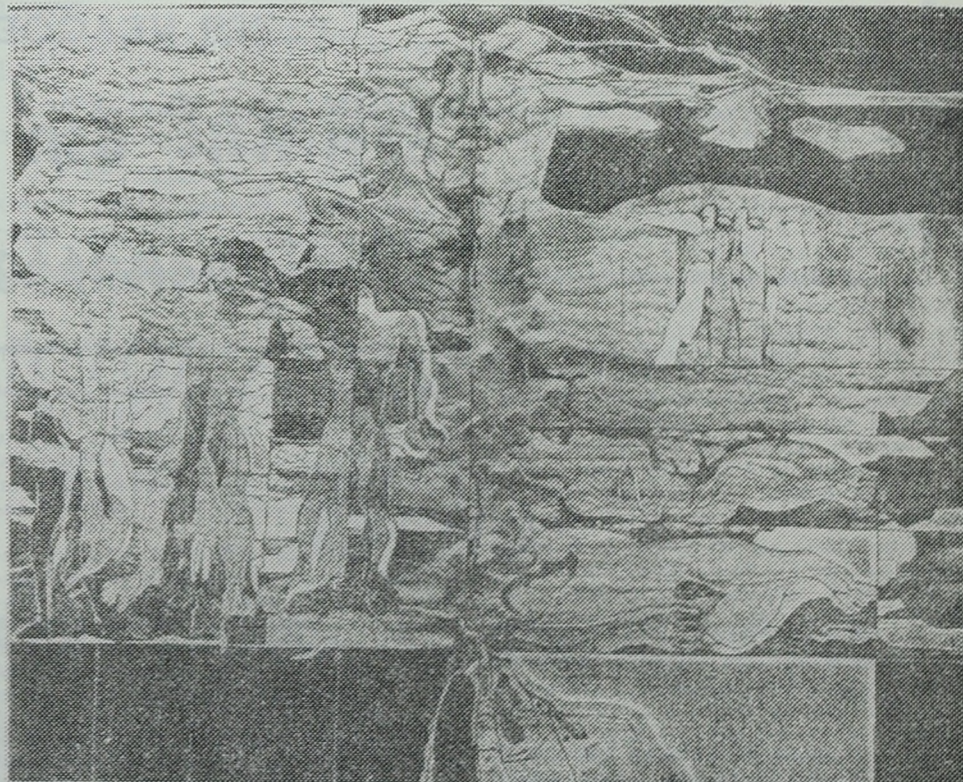
Discuție consemnată de:
DOINA LUCA

La Galeria
de artă,
expoziția
graficienei

LIDIA CIOLAC

Grafica Lidiei Ciolac, cultivă un expresionism învăluitor, cu vădite înclinații spre alegorie și simbol. Acest expresionism descins dintr-o solidă cunoaștere a fenomenului plastic îi oferă posibilitatea abordării unei întinse claviaturi de neuzitate prețiozități tehnice într-o diversitate tematică cu un pregnant mesaj militant, umanist.

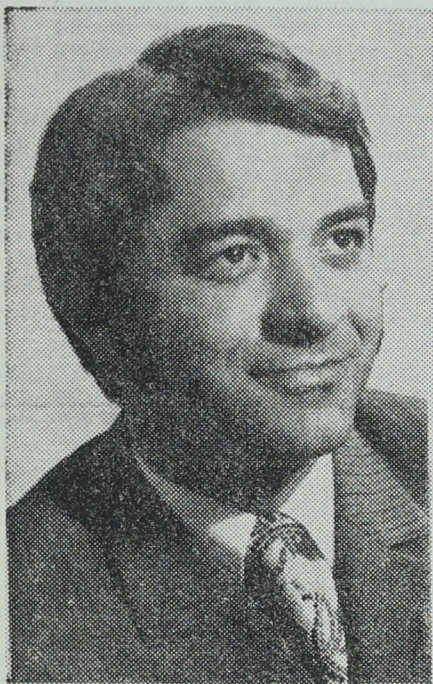
R. M.

LIDIA CIOLAC — Dacă toți oamenii din lume

UN SCRITOR TIMIȘOREAN

Ion Marin Almăjan

Cu „Spune-mi, unde duce acest drum?”, Ion Marin Almăjan își revendică locul distinct pe care și-l merită în peisajul prozei tinere contemporane.

Roman de concentrare a epicului, de limpezire a acestuia prin inflexiuni elegiace, cartea lui Ion Marin Almăjan creează, printr-un întreg sistem de referințe parabolice, ipostaza unui personaj situat exclusiv în zonele de căutare a unor certitudini existențiale, urmărite de autor până la eșecul datorat rămănerii inerte a eroului său într-un timp identic.

Ideea că la capătul oricărui drum pornește un alt început este sugerată permanent de fixarea opozițiilor tranșate dintre elemente cu mentalități deosebite asupra vieții. Coloratura tipologică este violentă. Episoadele se suprapun adesea altora ori se amestecă în perspective cursive sau în stagnare. Expresia este în esență condiționată de observația naturalistă, autorul reușind să transcrie modul de a gândi al personajelor sale, sinuozitățile retorice specifice în care elementul dialectic este precumpănitor.

Trebuie să recunoșc, însă, că materialul de viață, se topește, suferă transformări atât de mari încât mie însumi mi-e foarte greu să mai recunoșc datele primare.

— Ai vorbit de această „topire”. În ce măsură dorești și reușești să generalizezi această experiență de viață?

— Că o doresc este sigur. De altfel, am spus acest lucru mai înainte. Pentru mine, tot ce am acumulat, mai cu seamă momentele în care mi-a fost cel mai greu, constituie un filon de aur din care îmi trag respirația de scriitor. Dacă reușesc, îmi ceri să-ți dau un răspuns extrem de dificil. Am să te rog să-mi îngădui ca în locul meu să răspundă cititorii. Ceea ce pot să afirm cu sinceritate este dezamăgirea pe care o resimt ori de câte ori recitesc ceea ce am scris. Sunt dezamăgit că emoția care mă stăpânește, pentru care sint gata să garantez că este formidabilă, nu se convertește integral în scris, că între ceea ce simt eu și rezultatul muncii mele artistice este o discrepanță încă foarte mare. Când voi ajunge să nu mai simt această prăpastie voi fi sau un scriitor mare sau un ratat.

— Mi-ai spus că romanul „Spune-mi, unde duce acest drum?” este un Bildungsroman. În tradiția acestui gen de roman, eroul principal ajunge de obicei la o concepție despre lume și viață care îl ajută sau îl împiedică să se integreze colectivității umane.

— Tînărul intelectual care se cheamă Bogdan Crivobara este construit pe o sensibilitate ieșită din comun. Războiul în focurile căruia deschide ochii, frământările postbelice, conflictele umane dure

„Spune-mi, unde duce acest drum?”

— Editura Eminescu 1972 —

Intenție de a racorda experiența individuală la experiența colectivității, romanul se constituie din frământări profunde și dureroase din adevărate crize tipice de adaptabilitate. Este justificată în acest fel fronda pătimașă a autorului, violența

pe care spontaneitatea personajului o declanșează.

Drama eșecului izolării este definită în felul acesta iar clarificarea ei apare abia după depășirea tulburărilor iraționale și a spaimelor confuze. Bogdan Crivobara, fiind imaginat ca un exemplu de înțelegere eronată a sensului evoluției istorice, ca un neputincios în a îl anticipa.

Imaginat, așadar ca un punct de pe o frescă socială care surprinde un destin la răspintie, cartea lui Ion Marin Almăjan, se impune nu numai ca un gest de servire a ideii că, indiferent de formele ei, existența individului se cere adaptată la drumul sinuos al mersului înainte la sensurile și dimensiunile lui, ci, mult mai mult, romanul, modelat pe o viziune de răzvrătire purificatoare prin refuzul ajustărilor prozodice convenționale, se constituie în autentic act de literatură a certitudinilor.

LECTOR

— Literatura ta, Ion Marin Almăjan, are determinări într-un anumit spațiu sufleteș și delimitat geografic?

— Bineînțeles. Nu cred că există un singur scriitor ale cărui lucrări să nu se temească pe o anume platformă, ca să-i zic așa, pe care s-a născut, a crescut și a trăit. Eu sint legat prin odgoane de suflet de partea muntoasă a Banatului, mai exact de depresiunea Almajului și în speță de o comună mare și arătoasă Dalboșeț. Acolo, acum exact treizeci și doi de ani, am văzut lumina zilei, acolo am descifrat primele sensuri ale existenței, ce-i drept într-un mod rudimentar, acolo mi-am populat sufletul cu oameni și imagini care mi-au impregnat ființa pentru totdeauna. Dacă sint bogat sufletește ori sărac, dacă sint superficial sau nechibzuit, dacă sint vanitos sau dîr, aceasta o datorez munților (de o palmă) ai mei, dealurilor și oamenilor lor. Într-un fel sau altul în tot ce scriu revin pe furis sau ostentativ la acele timpuri și la acele locuri. Desigur am mai avut câteva halte în care m-am mai oprit pentru un timp oarecare. Mă gîndesc la orașul minier Anina, unde trăiesc părinții mei, la înfrigații ani de liceu din Timișoara deceniului '50, la studenție. Totul a fost pentru mine o zestre, nici pe departe ușoară pe care am primit-o de la viață și pe care încerc să o transmit, printr-o ardere specifică, oamenilor.

din anii de după eliberare, chiar sociale, pînă la temeinicia relațiilor socialiste, la înlăturarea definitivă a luptei de clasă, a exploatării omului și chiar mai departe pînă la făurirea conștiinței socialiste lasă amprente adînci asupra sufletului său. Crescînd izolat, înzestrat de altfel și cu o acută nestăpînire de sine va pierde pînă în cele din urmă și precarul său echilibru sufleteș. Tocmai în momentul în care este convins că a ajuns la un echilibru, la o stabilizare a fluctuațiilor sale de conștiință, întreg eșafodul se dărîmă și își dă seama că drumul închistării e fals și neavenit. Ce va urma? Să reconstruiască totul de la capăt, să rămînă un infirm sufletește? Răspunsul sper să-l dau într-o altă carte.

— Aș fi bucuros dacă mi-ai vorbi despre scriitura pe care o folosești

— Fiecare carte își cere singură tehnica de lucru. Dacă în volumul de schițe și povestiri am utilizat așa-zisa manieră a discontinuității (adică, rupeam firul epic la un moment dat, lăsînd cititorii să-l completeze cu imaginația și sufletul său) în roman apelez la un stil oarecum clasic, cu spurăneri de episoade și personaje în genul lui Faulkner.

Intreaga acțiune a cărții (destul de redusă de altfel, fiindcă pe mine mă interesează mai degrabă atmosfera și reacțiile individului decît succesiunea evenimentelor) se derulează ca într-o stare de somnolență a celui ce povestește, totul fiind învăluit într-un ușor abur.

— Lucrezi în redacția unui ziar, mediul acesta nu te inspiră?

— Ba bine că nu. Pînă acum, după cîte știu eu, nu s-a scris o carte adevărată

despre ziaristi. Această profesiune își merită condeiul ei. Nu știu dacă eu voi fi acela. Pînă mai ieri am intenționat ca următorul roman să fie despre ziaristi. Am și scris cîteva pagini. Dar, fără nici o aplicație m-am apucat de altceva. Un roman contemporan cu titlul „Vinătoarea ascunsă”. Voi reveni la primul proiect mai tîrziu. Poate atunci cînd nu voi mai fi ziarist. Intotdeauna cînd ești departe de un lucru pe care l-ai ubit, sau l-ai urît foarte mult, poți să-l creionezi cu mai multă vigoare.

— Scriitorii din literatură cu care ai afinități

— Acum aproape cincisprezece ani frecventam cenaclul Uniunii scriitorilor din Timișoara și aspiram să ajung scriitor. Am încercat să scriu poezie și proză, dar parcă vorbeam o altă limbă. Pînă în clipa în care l-am descoperit pe Faulkner. Ulterior, atunci mi-am dat seama că eu de fapt știu să scriu. Marele scriitor american are aceeași modalitate directă de exprimare, puțin cam greoaie pentru unii, dar nemaipomenit de bogată. Oamenii săi sînt imenși prin sine înșiși. Ei trăiesc mai mult prin gînduri și gesturi și mai puțin prin acțiune. Eu am admirat totdeauna scriitorii care știu să construiască o acțiune. Citeșc cu plăcere asemenea cărți, dar n-aș dori să le scriu. Dintre scriitorii români de azi mă încîntă doar unul singur — Marin Preda. E cel mai mare și-l iubesc cel mai mult, deși nu am nici o afinitate cu el, în afară, eventual, că-i iubim deopotrivă pe țărani.

Discuție consemnată de:
TRAIAN COSTI

Expoziția italiană de grafică

Deschisă la Galeria de artă, în cadrul schimburilor culturale dintre România și Italia, expoziția de grafică a grupului lansat de Galeria Il Ponte din San Giovanni Valdorono, ne prilejuiește contactul cu o artă voluntară, convingătoare prin valoarea mesajului uman și prin procedeele neuzitate de valorificare a potențelor tehnice în acuaforte și acvatinta. Universul acestei grafici, care uneori se fixează delicat asupra efemerului, se încadrează în noua orientare spre un „figurativ” de factură expresionistă.

Lumea scarabeilor, a omizilor sau a viermilor cu semnificații umane, Giuda satirizează această lume de arheologie viscerală. Barocul situațiilor, simțul deosebit al detaliului stabilesc spații neîngrădite, invitîndu-ne la reflecții de desertăciune, de van.

Sculptorul Venturino Venturi ne delectează cu zîmbetul iscat fugar de crochiera afectivă a formelor, uneori volumetrice („Tata”, „Mama”, „Giuseppa”).

Austriacul Godwin Ekhard, stabilit de mai mulți ani în Italia ne propune o valo-

rificare a virtuților expresioniste, prin discreta subliniere a grotescului organizat în forme geometrice însoțite de culoare. Linia fluidă observă și caracterizează.

Nudurile semnate de Enrico Treccani impresionează prin siguranța liniei; glacială, senzuală, ea învăluie cu rafinament forma, insinuînd o matură stăpînire a graficii compoziționale.

„Actele de violență” ale lui Nino Crociani se convertesc în imagini dramatice surprinse cu patimă pe linia lui Munch. Desenul este supus imperativelor momentului și nu este tribut arigorilor unui canon.

Purtătoare de mesaje antirăzboinice, seria de „Coșfuri” și „Războinici” a lui Marco Fildoni, ne dezvăluie capacitatea artistului de a realiza, în imagini hieratice, o lume a violenței și a riposteii.

Fără a stabili o ordine preferențială sau valorică a expozanților, remarcăm acuitatea experimentelor și propunerea de nouă lectură a imaginii figurative ordonate tematic.

RADU MELNIC

OMAGIU OPEREI TIMIȘORENE

Deschiderea actualii stagiuni a Operei din Timișoara a corespuns cu sărbătorirea unui sfert de veac de existență a teatrului nostru liric.

Încă de la înființare, opera timișoreană și-a cîștigat un loc de frunte în viața cultural-artistică a orașului, fiind mereu în actualitate și în atenția publicului iubitor de frumos. Sublimul efort al colectivului, a cărui măiestrie artistică a atins adesea înalte culmi interpretative a reușit să modeleze creațiile puse în scenă în mesaje de lirism muzical și poezie. Aria interpretativă deosebit de largă, în care au fost incluse atît piese ale muzicii clasice universale — Rigolletto, Aida, Traviata, Trubadurul, de Giuseppe Verdi, Bărbierul din Sevilla, Nunta lui Figaro, Bal mascat, de Rossini, Tosca, de Puccini, Oedip, de Enescu, Ana Iugojana, de Ciprian Porumbescu, cît și creații ale compozitorilor români contemporani — Răscoala, de Gh. Dumitrescu, inspirate fie din istoria frămîntată a poporului român, fie din operele literare ale marilor noștri scriitori și poeți, au asigurat prestigiul de care opera timișoreană, se bucură. De pe scena ei au răsănit glasuri celebre de soliști români, iar mesageri ai acestei arte din alte țări au făcut să vibreze de emoție estetică mii de auditori. Oaspetele stagiunii festive al operei este Virgilius Norciko din R.S.S. Lituană în spectacolul cu opera Tosca.

Acum la al douăzeci și cincilea an de afirmare prestigioasă a valorilor stabile ale culturii, urăm colectivului Operei timișorene, cele mai frumoase izbînzii în dezvoltarea viabilă și complexă a tradițiilor artei lirice românești.

RADU NIȚULOV

Au fost colegii noștri „INGINERUL NOSTRU“

Cu o expresie devenită familiară în satele noastre, o parte din cooperatorii din Ucuriș îi spun lui Nicolae Bogluț „inginerul nostru”. Majoritatea însă îi spun pe numele mic. Aceasta relevă deopotrivă respectul lor și legătura trainică stabilită între sat și acest om. Inginerul Nicolae Bogluț este secretarul organizației de bază. Ca să câștige încrederea satului, sa că cucerească inima semenilor săi, un om trebuie să-și afirme capacitatea, să-și dezvăluie acele trăsături morale, de caracter — dragostea de muncă și cinstea, dăruirea de sine și corectitudinea — fără de care nimeni nu se poate integra în societate. Cu atât mai mult însă dacă ocupă a funcție de răspundere.

Iar inginerul Nicolae Bogluț își aminteste, când se referă la zilele de început ale muncii sale, nu numai la confruntarea sa cu pământul dar și la confruntarea mai complexă, mai subtilă, cu oamenii, cu gândurile lor, cu sentimentele acestora. De fapt de la înțelegerea acestor realități umane, sufletești și-a început activitatea.

— Încă dinainte de a pleca la facultate — ne spune Nicolae Bogluț — m-am gândit că voi reveni la Ucuriș. Iar revenirea a însemnat pentru mine adevăratul rost al vie-

ții, menirea ei. Un om nu-și poate împlini aspirațiile decât în locul de care este legat. Iar eu și soția mea am crescut aici, odată cu satul acesta pe care îl iubim. Toate acestea le-am mai spus nu o singură dată. Citiți.

Iau un ziar pe care inginerul Bogluț mi-l întinde și citesc cu justificată mândrie, însemnările Aurelei Pop, apărute în organul Comitetului județean Crișana al PCR, din care transcriu:

— Cind am venit în sat, ca învățătoare, (asta era acum nouăsprezece ani) — își începe povestirea învățătoarea Rafila Bogluț — era o școală veche, — nu cea pe care o vedeți azi — cu încăperi mici, împărțite în vreo trei localuri. O sală de clasă unde e acum bufetul, una aici, în curte, cea care se vede, și unde stăm acum noi — eu, cu soțul și cei doi copii — iar alta undeva în sat. Satul era și atunci frumos, mi-a plăcut. Știți, de loc sint din Topa de Jos. Casele erau însă mai mici, cu etaj nu era niciuna. Acum numai cu etaj sint trei. Oamenii erau primitori și buni gospodari. Asta m-a impresionat mult. În casele lor era curat. Radiouri nu aveau. Acum nu v-aș putea spune precis câte televizoare sint — vreo 60 parcă. Cîtiva aveau galene, era un singur radio

la căminul cultural. Femeile lucrau la opaș, la lampă. Acum satul e electricat. Oamenii și-au făcut case moderne, mobilate ca la oraș, cu covoare persane. Au și tablouri.

Iată o imagine plastică a ascendenței pe care a cunoscut-o satul Ucuriș, aparținător de comuna Olcea, și, ca o completare la cele spuse de învățătoarea Rafila Bogluț, soțul său, inginerul Nicolae Bogluț, secretarul organizației de partid — originar din Ucuriș — ține să întregească imaginea nouă a satului său.

— Înainte, să știți, oamenii nu-și prea dădeau copii la școli. Ziceau: ce-i trebuie școală la plug? Ca să vă dați seama cât am „crescut” noi cei din Ucuriș, am să vă spun doar un singur fapt, semnificativ însă — în 1955, cind am fost numit tehnician agronom aici, în sat, pe un singur om am reușit să-l capacitem să se înscrie la învățăminte chimice. Acum nu facem față solicitărilor. Înțelegeți, cred, că tot ce s-a făcut și se face în satul nostru este strîns legat de noi, de viața noastră.

După cooperativizare, ne spune Ioan Popa, primarul din Olcea, am asistat, an de an, la îmbunătățirea situației materiale a oamenilor. Un vecin al meu, cel mai sărac om din sat, în vreo doi ani și-a ridicat o casă frumoasă. La 4 februarie 1968 am

votat electricarea. La început unii au fost împotriva. Dar apoi au contribuit și ei și tot ei au fost cei care și-au luat radiouri, televizoare, mașini de spălat rufe ș. a. Cu ocazia contractărilor intru prin casele oamenilor și văd care este nivelul material al fiecăruia. Opt dintre fiii membrilor cooperatori au mașini proprii. (...)

Și dacă ar fi să-l ascultați pe baciul Tonici, cum i se mai spune, pe nume Alexandru Boțioc, cel mai bătrîn om din sat (are 87 ani) ați înțelege mai convingător ce transformări esențiale s-au petrecut în Ucuriș, ca în toate satele țării noastre... De la drumurile cu noroi la cele cu asfalt, de la opaș, la ghetete și pantofi, de la opaș la lumina electrică...

— Am fost acolo la colectivă și am văzut un graifăr de încărcat gunoi și m-am minunat cum nu încărcă omu' gunoiu'.

Copii săi, doi băieți, au prins alte timpuri. Mai bune, mult mai bune. Și nepoților nu le vine să creadă, că tot ce povestește bunicul despre satul de odinioară poate fi adevărat...

Ei sint convinși că sint doar poveștile bunicului...

AGRARIA

A. B.: Odată reușit la facultate, proaspătul absolvent al clasei a douăsprezecea se întâlnește cu o nouă ambianță colectivă, cu noi elemente formative pentru împlinirea aspirațiilor sale profesionale. Intervine orientarea către specializare. Cîmpul de afirmare a posibilităților dezvăluite în școală, fiind acum mai larg. Postul campion al olimpiadei de matematică este acum studentul la matematică ori la mecanică; cei mai buni fizicieni ai școlii sint acum în anul întâi la fizică: „biologul” clasei este coleg cu noi. Tu, Iulia, ești unul dintre aceștia. Ce se întâmplă?

I. K.: Te înseli dacă ai impresia că, după introducerea ta atât de gravă mă voi situa pe aceleași poziții. Da, știu că din punctul tău de vedere gazetăresc, ți-ar conveni că dialogăm enunțînd judecăți de principiu, să catalogăm răspunderile noastre, să... Eu însă nu am această cădere. Nu pot să vorbesc în numele colegilor mei. Ar suna fals. Așa încît lasă-mă să-ți vorbesc numai (și numai) despre mine.

A. B.: Este o rugăminte pe care nu îndrăznesc să ți-o fac. Te rog.

I. K.: Deci, iată-mă și în anul întâi. Poate te va surprinde însă de la bun început, am avut impresia „integrării”, cum numeați tu tema discuției noastre. Am avut impresia acestei integrări și nu sint deloc surprinsă, pentru că mi-am găsit singur o explicație.

A. B.: Sint nerăbdătoare să ne-o împărtășești.

I. K.: Simțu. Problemele oricărui elev din ultima clasă de liceu, sint pe planul preocupărilor sale de formare, aceleași sau cel puțin aproape aceleași cu ale studentului din anul întâi de facultate. Atît doar că primul le anticipează imaginativ iar al doilea le dă curs.

A. B.: Adică?

I. K.: Cu alte cuvinte, orice elev din clasa a douăsprezecea știe că odată intrat

la facultate va face lucrări de laborator, seminarul, că în locul cărții de câteva zeci de pagini va trebui să aprofundeze noțiuni cuprinse în cursurile care adesea întrec volumul întregii „bibliografii” din clasa de liceu.

A. B.: Și?

I. K.: Aici apar cîtiva „trebuie”. Adică trebuie să înțelegi importanța lucrărilor de laborator și a seminarilor pentru aprofundarea și fixarea cunoștințelor dobîndite la cursuri, trebuie să înțelegi că în fa-

Aici are el nevoie de experiența și modelul celor care îl înconjoară.

A. B.: Pedagogii recomandă pentru această perioadă de formare, realizarea unui echilibru între îndrumare și independență. Cum vezi tu, Iulia, realizabil acest echilibru?

I. K.: Echilibrul se realizează abia atunci cînd se renunță la... dădăceală.

A. B.: Mai clar.

I. K.: Am trecut de vîrsta la care trebuia să ni se tot spună și nu sintem încă

Esti unul dintre aceștia, Iulia

cultate, toți cei care te înconjoară își au eforturile lor orientate către formarea specialistului care vei fi iar tu trebuie să te ajuți, să-ți ajuți. Cum? Urmîndu-i. Conștient fiind că instruirea ta profesională, este, prin grija lor, strîns împletită cu formarea ta moral-cetățenească că, în procesul devenirii tale este urmărită afirmarea spiritului tău militant.

A. B.: Perfect. Dar ce are el, fostul elev, de făcut?

I. K.: Ai dreptate, viața universitară îi conferă acestuia „statutul” omului independent, egal adultului, care a ajuns în sfîrșit, să poată hotărî singur asupra unui element care îi aparține în exclusivitate — timpul. Cum să și-l folosească căror preocupări să-l dedice, cum să și-l ordoneze.

îndeajuns de maturi ca să nu mai avem nevoie să ni se mai spună.

A. B.: Tineretea, așa cum se știe, este vîrsta ascensiunii spre formele adulte de viață, a deschiderii spre nou, a opțiunilor și angajărilor. Ea se înscrie pe coordonatele vieții sociale ca o etapă plină de dinamism, novator, receptivă la nou și străină de imaginație creatoare, de spirit de orice prejudecăți. Intemeindu-și activitatea pe atari elemente, caracteristice pentru profilul tineretului, perfecționîndu-și continuu metodele și procedeele folosite în procesul de educație, școala trebuie să acorde concomitent, o atenție deosebită activității politico-educative ca factor de seamă în acțiunea de integra-

Indiscreții

(Urmare din pag. III)

această alegere a modului de folosire hotărăște diferențierea în fața a noțiunii. Iar în ce ne privește...

Prin specificul activității sale, studentul are o obligativitate deosebită în a-și programa judicios timpul pentru că aici, în studenție, tendința de transformare, de inversare a înțelesului exact a ceea ce se cheamă timp liber de folosit în timp irosit este cea mai frecventă. Caseneaua, suieta, bulevardul tentează.

De aceea cred că noțiunea de timp liber trebuie fundamental revizuită. Utilizarea sa, va fi demonstrația reușitei acestei revizuirii. Să ne gândim cum, în ședințe, ne avîntăm în a demonstra că „studentul în timpul liber face și dreg”. În timpul liber studentul nu face altceva decît să se desăvîrșească profesional. Ce face el în timpul pe care îl pierde fără rost (repet, nu în timpul numit de el liber) este cu totul altă poveste. Să judecăm bine, deci, un film, un spectacol, lectura de zi cu zi sint obligatoriu necesare. Ele fac parte din timpul util. Învățămîntul superior are menirea de a pune la dispoziția societății nu numai cadre bine pregătite profesional ci și oameni cu o vastă cultură generală, oameni cu obișnuința de a gândi gata formată. De aceea, cred că este cazul, să amintesc aici de programarea a numeroase activități fără să se țină seama de timpul disponibil al studentului, să subliniez tendința de forțare cu orice preț a participării „sută la sută” la unele activități care nu interesează masa de studenți. Chiar orarul cred că s-ar putea întocmi mai ucidios dacă s-ar ține cont și de modul de programare al timpului de către studenți. (O consultare cu studenții merituosi, în acest sens, o găsesc deosebit de utilă.)

Cît îi privește pe cei dintre noi care jertesc întru totul timpul disponibil unor plăceri de moment, permiteți-mi să cred, că aceștia, nici nu au venit la facultate cu vreo altă intenție, hai să-i zic, mai serioasă. Iar dacă printre noi există și cîtiva, care ulterior au căzut pe această panză a timpului irosit, vina este a noastră, a asociațiilor studențești, pentru că nu am reușit să îi integrăm cu toate preocupările în marea noastră familie. Să fim convinși că nu făcîndu-ne autocritica în ședințele AS vom salva acești oameni de la plafonare.

Dar, în sfîrșit, să redăm valoarea reală programării timpului. O zi, din păcate are numai douăzeci și patru de ore, din care scăzîndu-se cele opt ore necesare odihnei totale rămîne un rest care în condițiile „vitezismului” este îngrijorător de puțin pentru a face ceea ce trebuie să facem ca să nu mai vorbesc despre ceea ce am vrea să facem). Nu zic, că din cînd în cînd să încercăm să ne convingem că.. în viață adevărul, dar de aici și pînă la a ajunge trubadurii care, în ultima vreme ne scoală la ore suspect de mici, e un drum...

Să stăm și să judecăm. E vorba de anii noștri cei mai frumoși, de pasul hotărîtor spre viitorul nostru, de mîndria noastră de studenți. Merită, oare, să le dăm cu piciorul?

Vor fi colegii noștri

Liceul de sub colina fără nume

Am plecat la drum, în grup. Un grup zgomotos. E strașnică senzația pe care ți-o dă gândul că după numai o oră și jumătate de mers te întâlnești cu elevii unui liceu. Cu viitorii tăi colegi. Mai mici — evident...

Drum. Copacii își leapădă ultima urmă de traie și rămân neclintii. Printre ei, în turbureala cenușie, zvrilind în lături pale de stropi, aleargă microbuzul nostru. Și undeva, departe, mai târziu, în turbureala albăstrui, la marginea Lugoșului, zărim liceul.

Dimineața e albă și neclintită. Curind se porneste burnița. La prinz e iarăși burnița. Dar, nu o luăm în seamă...

Facem puțină istorie. Nume de iluștri profesori și de meserii cindva cunoscute. Le repetăm... arendas, vătaf de moșie. Sună grozav. Și ridem... Școala funcționează din 1885. Aproape un secol.

E îndatoritor de amabil cu noi, directorul liceului Vasile Corpade. E, de peste douăzeci de ani, profesor. Asta înseamnă tot atâtea promoții crescute. Ne explică totul în amănunt.

A sunat de ieșire. Recreatie. Recrețiile sînt asemeni pretutideni. Se aleargă și se merge nepăsător, se strigă și se vorbește în șoaptă, se face tot ce îți pofteste inima pentru că ești în recreație...

— Vino puțin
— Da.
— Dinșii vor să știe dacă, în Lugoș există vreo echipă de baschet.
— Da. E una. Și încă foarte bună. Dar nu în Lugoș ci aici, la noi...

Noi însă l-am recunoscut, de la bun început, după înălțime, că era el, căpitanul echipei.

S-a terminat recreația. Nu a mai rămas din toată inbulzeala aceea veselă decît eleva de serviciu. O fată

înaltă cu ochii iuți. Cînd trecem pe lângă ea ne spune bună ziua. Îi răspundem stînjeniți.

Ne primește profesoara Doina Vasiescu, în laboratorul de chimie. Cui nu i-a plăcut chimia în liceu? Printre baloane și refrigerente... Miroase a sulf și profesoara se plînge că nu are pilitură de fier. Vă amintiți experiența aceea de preparare a sulfurii de fier? Cum putea să ne uimească, atunci, incandescența amestecului. Și ce mindri eram... Avogardo, Mendeleev, fiecare dintre noi...

Mergem mai departe. Nu-i timp pentru mai mult.

Un parc. Copacii desfrunziți. În miezul zilei scurte de noiembrie țipă un graur și e liniște. Deasupra stă cerul cu vîlțucii lui albaștri printre virtuțile copacilor. Și în clasa caldă, elevii recită Scrisoarea a treia

— Altminterea, bunăoară, noi nu avem nimic împotriva, ne spune profesorul de românească (așa-i spune directorul) Filaret Munteanu. Mă rog, noi sîntem bucuroși să ne viziteze studenții, bunăoară, las' să-și povestească unii altora ce preocupări au. Cite despre colaborarea noastră la revistă, bunăoară...

Parcă ar fi bătrînul Kononov al lui Boris Polniak. Și poate de aceea nu ne sîturăm, ascultîndu-l.

Fata cu ochii iuți, eleva de serviciu, ne pofteste în sala, în care sîntem așteptați de către cei mai buni dintre elevi. Nu știm dacă pentru noi sau pentru profesorul care ne însoțește s-au ridicat în picioare. Oricum ne simțim stînjeniți.

De aproape o oră le vorbim. Iar ei sînt numai ochi și urechi și ne invidiază că sîntem cu doi-trei ani mai mari decît ei. Ce n-ar da să fie în locul nostru.

Vor scăpa curînd de sfiiciunea a-

aceasta și ni se vor alătura fără rețineri. Atunci, elevilor Bodureanu Ana, Gecei Eva, Haras Rodica, Farcaș Petru, Pascu Gheorghe, le vom spune simplu — Anișoara, Eva, Rodica, Petrică, Gheorghe și ne vom împrieteni. Dar pînă atunci... Unuia din grupul nostru îi place teribil să se audă vorbind. Face pe grozavul... „...cînd veți ajunge și voi studenți...”. Dacă ar termina odată...

A terminat și aceeași fată cu ochii iuți ne pofteste să vedem și cantina. Iar dacă va fi să scriem despre ei să nu uităm să le laudăm și bucatetele. Pe gustate

Între timp îmi notez
Liceul agricol Lugoș are aproape cinci sute de elevi. Este cel mai liniștit liceu din cîte am cunoscut. E

ășezat sub o colină fără nume. Iar dacă iubești toamna vino aici și ai să o găsești mai frumoasă în zimbește fugare și în frînturi de rîs, în fiecare zi de dimineață și pînă seara.

Și s-ar putea să întâlnești la intrare o femeie tînără cu părul strîns într-o cîrpă cu flori, stînd alături de un băiețel în uniformă. E băiatul ei. Ea a venit cu treburi la oraș și a trecut să-l vadă. I-a adus un coș cu bunătăți.

Ei bine, dacă-i întâlnești și o auzi pe ea spunînd „Știa mama că-ți place, Am cules via și ți-am pus și ție o sticlă. Gustă că e dulce. N-a prins încă să înțepe”, mergi mai departe și fă-te că nu o auzi. Așa sînt toate mamele din lume.

Adriana Borș

POȘTA PAGINII

Mai mulți elevi de la liceele agricole din Lîpova, Arad și Lugoș ne solicită date privind examenul de admitere din acest an la Facultățile de medicină veterinară și de zootehnie.

Subiectele la anatomia și fiziologia omului: Configurația externă și structura internă a măduvei spinării; Hipofiza și epifiza; Ficatul și pancreasul (structură); Fiziologia aparatului excretor.

V. Simanffi — Arad. Atît proba scrisă cît și răspunsul oral, pot fi susținute în limba maternă.

Mai mulți elevi din Lîpova — În cadrul institutului agronomic Timișoara nu funcționează secția de subingineri. În cadrul secției de economie agrară, de la Facultatea de agronomie există a'tî cursuri de zi cît și secție de fără frecvență.

A. I. și un grup de elevi de la Liceul agricol Lugoș. În broșura „Admiterea în învățămîntul superior” (1972). La capito-

lul „Condițiile de admitere în instituțiile de învățămînt superior în anul universitar 1972-1973” se stipulează: 1 „d. în învățămîntul superior tehnic și agronomic, se pot înscrie la concursul de admitere absolvenții ai liceelor de specialitate, de matematică, fizică, chimie și biologie al secțiilor reale și ai claselor speciale de la liceele de cultură generală(„)”.
„Absolvenții secțiilor umane din liceele de cultură generală, serii precedente anului 1972, se pot înscrie la concursul de admitere pentru învățămîntul superior tehnic și agronomic, dacă prezintă dovada că cel tîrziu, în luna decembrie 1971 au început stagiul în producție în activități specifice profilului specialității pe care doresc să o urmeze.

Această rubrică stă în continuare la dispoziția elevilor. Așteptăm scrisorile voastre

OPINIA STUDENȚEASCĂ ÎN ACȚIUNE

Opinia publică este un fenomen social care se naște ori de cîte ori, grupuri umane au posibilitatea de a discuta laolaltă problemele lor comune de viață, formîndu-și astfel, opinii colective sau puțînd să dea naștere unor curente de opinie. După natura problemelor dezbătute, opinia publică poate să aparțină grupărilor umane, de la cele mai mici, pînă la ansambluri de mari grupuri. O facultate reprezintă, prin problemele de viață comune studenților ei, un grup în care opinia de masă acționează cu succes în respectarea regulilor de conviețuire socială și de educare comunistă a studenților, ea, constituînd, totodată, o forță care contribuie la formarea și dezvoltarea noilor trăsături morale definitorii ale tineretului studios.

Privită în contextul actual al orînduirii noastre socialiste și politice, opinia studențească, considerată fiind opinia la nivelului anului, la nivelul facultății, a institutului și chiar la nivelul opiniei studențimii din România, poate fi definită ca modalitate concretă și eficientă de manifestare a conștiinței de grup, de an, de colectivitate.

Aprecierile și atitudinile față de diferitele probleme ale vieții politice, economice și sociale, față de comportarea membrilor din grup sau colectivitate în activitatea studențească prin largă acțiune educativă de influențarea grupelor și indivizilor din grup, conform înalțelor principii și etaloane etice specifice societății socialiste — sînt elemente definitorii ale opiniei studențești.

Pe fundalul laturilor morale ale vieții noastre opinia trebuie să reprezinte, un aliaj caracteristic al politicii cu etica, aliaj realizat datorită faptului că și noi, studenții, putem oferi realizarea în fapte a unei concordante depline, la scara întregii studențimii între politica P.C.R. și morala comunistă.

Opinia studențească în acțiune, opinia

activă orientată spre servirea progresului în procesul de învățămînt, spre cimentarea cunoștințelor teoretice cu cele practice, opinia care respinge toate fenomenele negative și care să mobilizeze întreaga masă de studenți spre împlinirea îndatoririlor lor profesionale și etice — aceasta este opinia pe care trebuie să o cultivăm.

În anii construcției socialiste, s-a format și se dezvoltă în România o nouă opinie publică care a devenit o forță activă în lupta pentru lichidarea manifestărilor dăunătoare ale trecutului, pentru promovarea și încetăținirea noului, pentru afirmarea și dezvoltarea multilaterală a fiecărui membru al societății.

Dar, valoarea opiniei publice a societății noastre constă, mai ales, în faptul că în practică, în activitatea cotidiană, elementul conștient se manifestă tot mai mult ca o reacție firească a conștiinței socialiste față de cele mai diverse probleme ridicate de viață.

Se întîmplă din ce în ce mai des și în institutul nostru ca studenții, în activitatea profesională politică sau în practica de producție efectuată în diferite unități ale agriculturii socialiste să ia atitudine promptă, fără a aștepta îndrumări și indicații în fața faptelor care împiedică mersul activităților constructive, eficiente.

Opinia studenților în acțiune, trebuie să ia atitudine împotriva parazitismului, încălcării disciplinei, a lipsei de răspundere față de o serie de probleme ridicate în cadrul grupei și a colectivității studențești. A fi indiferenți față de neajunsurile din comportarea unor studenți, înseamnă a accepta menținerea unor trăsături negative, care mai tîrziu se pot concretiza într-o atitudine contrară normelor noastre de conviețuire socială socialistă.

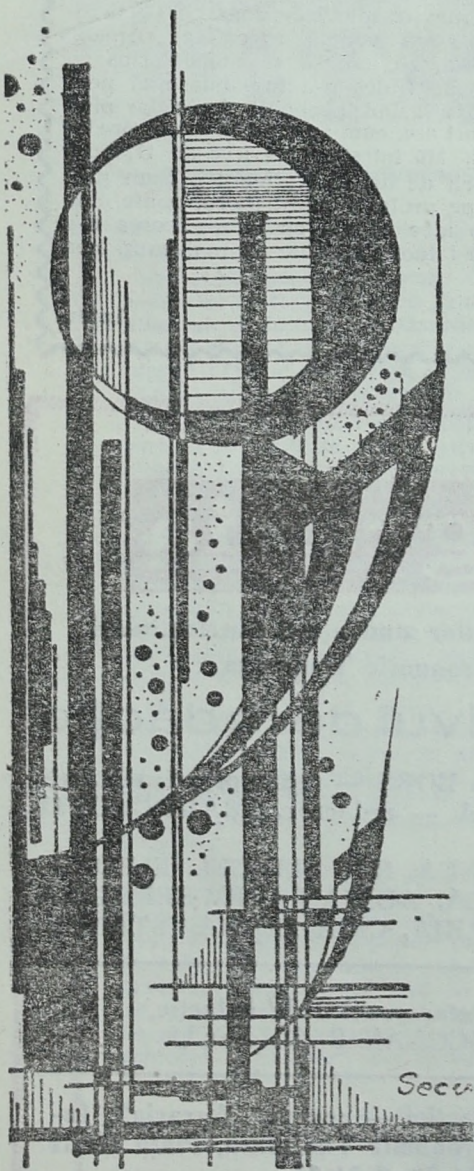
Un grup întreg de oameni, grupa de studiu, anul de studiu, participă în mod

activ, ca un singur personaj care știe ce are de făcut. Fiecare membru component al grupului define un rol și toți trebuie să participe și să colaboreze la acțiune colectivă. Un ar. al studenției constituie pentru fiecare student mediul activității sale, mediul activității grupei unde fiecare are un anumit statut și îndeplinește anumite funcții. În raport cu structura anului, cu relațiile dintre grupele anului, fiecare student are un statut al său în care se înmănuchiază ansamblul drepturilor și îndatoririlor pe care opinia studențească le acordă sau le pretinde. Este, deci, esențial ca fiecare dintre noi, în cadrul grupei din care facem parte, să ne comportăm astfel încît să ne sporim continuu demnitatea și prestigiul prin creșterea însușirilor noastre pozitive. În acest sens, cînd un membru al grupei colectează problemele grele care trebuiesc rezolvate în interiorul grupei, el se constituie într-o frînă pentru activitatea și scopurile generale, deoarece neajunsurile provocate de lipsa sa de răspundere și de egoismul lui se răsfrîng asupra întregului colectiv.

Opinia studențească trebuie să promoveze valorile eticii și echității socialiste și comuniste. Să ne ghidăm atitudinile și conduita după cerințele superioare ale modului de viață și muncă comunist, la nivel de an, de facultate și de institut, după normele și principiile înscrise magistral în proiectul de Norme ale eticii și echității socialiste, adoptat la Conferința Națională a partidului nostru din iulie 1972. În felul acesta, opinia studențească își îndeplinește cu întreaga autoritate funcția ei esențială de confruntare a comportamentelor individuale cu normele moralei comuniste, de releu care asigură reglarea atitudinilor și comportărilor fiecăruia în raport cu normele eticii și echității comuniste.

Stud. LIDIA SIRBU

agraria 15

Secu

Danemarca, Suedia, Norvegia... (Note de călătorie II)

Deși este o țară mică (4,5 milioane de locuitori) Danemarca dispune de o agricultură modernă și o industrie puternică.

Agricultura, organizată după sistemul cooperativelor, se caracterizează printr-un grad înalt de intensificare și mecanizare în principalele ei domenii, astfel încât numai zece la sută din populație este cuprinsă în activitatea productivă din agricultură. Industria, ramură principală este deosebit de diversificată și folosește forța de muncă de înaltă calificare.

În ziua de 21 august, am vizitat o fermă particulară specializată în creșterea porcilor. Fermă dispunând de 49 ha teren arabil, furnizează anual 1.100 porci îngrășiți. Datorită nivelului înalt de mecanizare în lucrările agricole și în zootehnie, fermierii nu angajează muncitori din afară. În plin proces de modernizare, ferma se întregise în ultimul timp printr-o maternitate, dotată cu instalație de condiționarea aerului, distribuitoare automate pentru apă și hrană și o secție de preparare a furajelor concentrate.

În aceeași zi am făcut un popas în fiordul nordic al Zeeandei, care adăpostește străvechiul oraș Roskilde cu vestita-i catedrală unde se află bogatele morminte ale regilor danezi și muzeul vikingilor care cuprinde patru ambarcațiuni vikingie reconstituite. Nordicii au un rețutabil cult al vikingilor, de pe urma cărora companiile turistice realizează mari venituri.

În ziua de 22 august, cind am călcat pe urmele ie-generului Hamlet, la Elsinore sau Helsingor. Aici am privit marea zbuciumată de la înălțimea terasei castelului său, apoi, lăsind în urmă negurile istoriei, am intrat în lumea plină de viață și culoare a fermecătorului muzeu de artă modernă Louisiana, care cuprinde lucrări de pictură, sculptură și alte creații, deosebit de originale. Seara am petrecut-o în același oraș, la Co-cenzul Internațional, în atmosfera de înfrățire creată de prezența tinerilor din peste douăzeci și cinci de țări, veniți aici să studieze științele sociale. Am fost întâmpinați cu multă prietenie și am trăit momente tonice de manifestare spontană a unei sincere solidarități și pre-turii la adresa României. Ecurile cîntecelor născute pe blăniurile Mioriței au înflorat sufletele californienilor, negrilor și orientalilor.

Sărbătoarea noastră națională, a fost celebrată într-o atmosferă festivă, de voioasă prietenie, în care, s-au rostit de către cei care ne înconjurau sincere felicitări și urări de prosperitate.

În ziua de 24 august am revenit la Copenhaga, în drum am vizitat marea fabrică de bere Tuborg. Sositi în capitală, am făcut timp de trei ore turul orașului, un adevărat drum în istorie materializat în minunatele monumente ale vremurilor trecute și prezente. Am petrecut seara cu prietenii noștri danezi în vestita grădină Tivoli, în feeria de culori și lumini care se revărsau asupra tumultului de oameni care găseau aici cele mai inedite distracții: concerte, spectacole de teatru, dans, plimbări cu barca pe lac, jocuri de noroc, călătorii de groază cu creații infernale ale tehnicii.

Copenhaga are nenumărate muzee. O zi întregă le-am cutreierat, avidă de a vedea cît mai mult, dar cu conștiința că fiecare sală ar merita o întreagă zi de studiu și reverie. Nu voi uita niciodată inegalabila colecție de antichități, a Glyptotecii, capodoperele sculpturale ale lui Thorvaldsen, minunatele tablouri din Galeria Muzeului Național.

Am petrecut în Danemarca zece zile însoțite de razele neobișnuit de darnice ale nordului, dar și mai mult de revărsare de afecțiune a tinerilor danezi. Ele au rămas pentru toți cele mai frumoase din întreaga excursie.

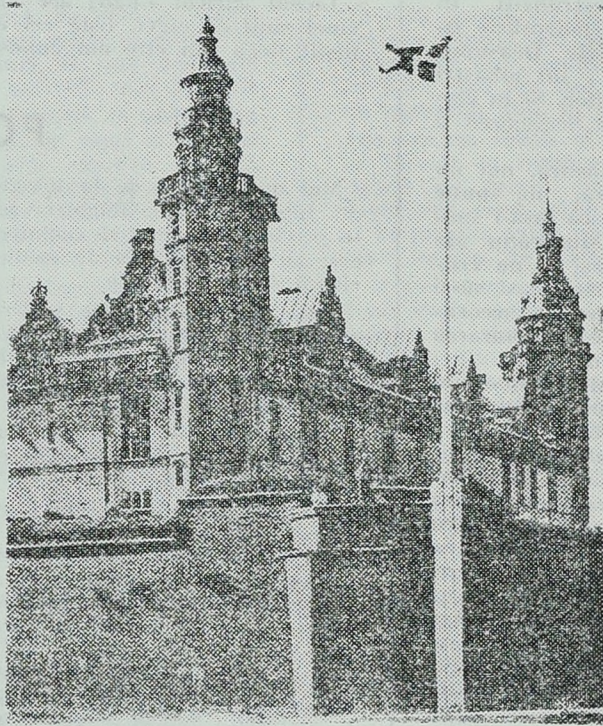
Luni, 28 august, sub un clar de lună, venind parcă din basmele marelui Andersen, traversam cuprinși de nesfârșită nostalgie brațul de mare care desparte Danemarca de Suedia, întrebându-ne dacă vom mai revedea vreodată această țară frumoasă și poporul ei minunat.

Suedia ne-a întâmpinat cu peisaje silvestre de o semeață măreție oglindite în pinzele reci ale apei lacurilor, alături de care, puternice cetăți industriale își aștin-tau geometria spre înălțimi.

Stockholmul ni s-a înfățișat strălucitor, ridicându-se făcînd din apele blinde ale Balticii, cu Turnul Primăriei care amintește lumii gloria trecută a regatului. Am stră-

bătut cu emoție sălile primăriei orașului, admirînd ar-hitectura originală și specific națională și ne-am oprit îndelung în sala de festivități, numită „sala de aur”, pentru că 23 de milioane de plăcuțe de aur ilustrează pe pereții ei în mozaicuri minuoase întreaga istorie a țării. Este sala în care au loc festivitățile de conferire a Premiului Nobel.

Stockholmul te îmbie cu multe alte monumente și curiozități — Turnul Cavalerilor, Catedrala și Palatul regal din Orașul Vechi, Muzeul Wassa, nava de război a lui Gustav Adolf scufundată în timpul războiului de treizeci de ani, Muzeul satului Skansen, grădinile de

culturaa minunatului Milles, care-și ridică coloanele și siluetele grațioase și pline de viață deasupra Balticii.

Peste trei zile am părăsit cocheta și pitorească Suedia, îndreptîndu-ne spre Norvegia, fantastica țară a fiordurilor, vatră a vikingilor și legăn al temerarilor Heyerdahl, Nansen, Amundsen.

În muzeul vikingilor din Oslo se găsesc ambarcațiile vikingie cele mai bine conservate. Muzeul Kon-Tiki adăpostește încercata navă care în 1947 a traversat Pacificul în 101 zile, avînd la bord șase oameni. Tot în capitala norvegiană se păstrează și impresionanta corabie Fram care i-a purtat pe Nansen și Amundsen spre Polul Nord. Am vizitat și aici primăria orașului care se remarcă prin arhitectura sa austeră, dar care include niște interioare de o naivitate desăvîrșită a picturii și a organizării. Muzeul satului din Oslo, este asemănător cu cel din Danemarca ca și cu cel din Suedia, dar prezintă un farmec aparte prin căsuțele familiilor lapone, prin minunatele biserici în stil specific norvegian — alevărate bijuterii de lemn.

Privirile mele au îmbrățișat armonia fiordurilor de la înălțimea marii trambuline din pădurile Oslo-ului și au mîngîiat tîrmurile de la bordul unui vaporas care ne-a legănat trei ore în largul mării. Priveliști candidă, în care azuriul apei, legănuindu-și fluturii multicolori ai bărcilor, îmbrățișează voluptos tîrmul verde la sinul cărui înflorește pacea căsutei sale.

Stud. ANA DRIHA, anul I
Facultatea de zootehnie

E cam greu să scrii despre fotbal la atît de puține zile de la shoul tenistic de la Barcelona, unde, în sfîrșit, Ilie Năstase i-a demonstrat lui Smith că nu totdeauna se poate ride pe sub mustață... Dar cu toată această vogă a tenisului, sportul rege e rege totuși și cum zicea cineva (tare) de mult — să dăm Cezarului ce-i al Cezarului.

Dar ce poți să spui despre fotbal cînd confrății lui Oblemenco încasează un 4-0 de toată frumusețea de la Metalul București și cînd Steaua se chinuie să dea un gol, unei echipe al cărei nume nici nu-mi vine în minte? Să ne consolăm că Dinamo și-a adus aminte de orgoliul ei cam șifonat de nu puțină vreme și pare că-și zice „acum ori niciodată”? Sînt în stare să pun pariu că și în această Cupă F.C. Galați sau Metalul București vor face multe zile negre unor „mari” dacă, bineînțeles, nu apare iar vreun om în negru care să ne arate că și el pe teren.

Dar Cupa e Cupă și după recenta tragere la sorți se pare că vor sări ceva scînteii în următoarele jocuri.

În campionat aceeași Dinamo, după ce-i învinge pe „corifeii” de la Steaua își pune serios candidatura la titlu. Bine ar fi ca Nelu Nunweiler să ne facă să uităm că pe undeva este încă un nedreptățit Traian Ionescu. Pentru un necunosător al fotbalului de la noi, desele schimbări de lideri ar semna un campionat dinamic cu meciuri de mama focului... și cît de departe sîntem de așa ceva.

Începem să vedem mai puține goluri decît italienii și băieții se mișcă pe teren de parcă au bocancii de scafandru în picioare. Mai trist e că și „tricolorii” au căzut într-o apatie de parcă ar con-

Dribling

duce cu 6 puncte în grupa preliminară a mondialelor. Nu știe nimeni ce se întîmplă cu Dumitru și se pare că nici nu interesează pe nimeni lucrul acesta. Oare trista experiență a lui Dumitrache nu a fost suficientă? Dar aproape de „mopsul” tot răul spre bine. Îl vedem jucînd din nou bine și cu poftă de gol. Cît ne-am bucura cu toții să revedem teribilul cuplu Dobrin—Dumitrache de acum cîtiva ani.

Tot bine e că Angelo Niculescu a catadicsit, în sfîrșit, să vadă ceva bun în munca lui Boc la Rapid. Rechemarea lui în lot, nu cred să nemulțumească pe cineva. Cred, de asemenea, că împingerea lui Dinu în linia mediană duce la rezolvarea multor probleme, poate îl molipsește puțin și pe Radu Nunweiler că prea bate pasul pe loc de cîțva timp încoace. Îl regret încă în poartă pe Răducanu. Și-a făcut-o ca tot omul, cu mina lui.

Trebuie lucrat mult cu „tricolorii” și poate ar dreptate Lucescu în revista Sport cînd spune că „un turneu bine gîndit ar realiza ceea ce nucleul Wembley avea ca armă de temut coeziunea suficientă. Băieții formau, pînă nu de mult, o familie pe care o iubeam cu toții. Marea campanie din primăvară cere o pregătire din cele mai serioase, mai ales că nu putem pierde nici un punct dacă nu vrem să admirăm la televizor doar pe Beckembauer sau vreo nouă vedetă a cafelei. Angelo Niculescu ar trebui, zic eu, să se pună serios pe treabă, că turnul de फिल्डे n-a fost bun nici pentru Herrera. S-o fi crezînd, probabil, mare dar pînă acolo mai e. Jucători are, cum nu cred că vreun prelecesor al său a avut. Mă întreba cineva ce ar fi făcut Covaci cu jucătorii de azi al Naționalei. I-am propus să-l întreb pe profesor acest lucru, poate cine știe, îi vine vreo idee că aia cu temporizarea n-a prea ținut. Ce să-i faci? Trebuie să mai cauți nea Angelo!

Anteu

Agraria

Revista asociațiilor studențești din Institutul agronomic Timișoara

Colectivul de redacție

ADRIANA BORS — redactor șef, IULIAN FRANGULEA — redactor, TRAIAN COSTI — redactor.

DOINA LUCA, ILIE MARCEL, ELEONORA GAVRILĂ, ADRIAN ONOFREI, IULIA KOCȘIS MARIA, CICA DOINA STANCU.

Secretar general de redacție,
NICOLAE BĂDILESCU

Adresa redacției — revista „Agraria”, Institutul Agronomic Timișoara, Piața Unirii 1/a, tel. 3-24-20, 3-24-21.

Comitetul de partid, Consiliul profesoral al institutului și Consiliul U.A.S. din Institutul agronomic Timișoara, urează studenților, cadrelor didactice și personalului tehnico-administrativ un călduros

La mulți ani 1973